

Peter Singer om:

- ☒ Nikab-forbud
- ☒ Kvinner på pensum
- ☒ Akademisk doping

Debatt side 28 og 29

Vær så god, Hege Storhaug!

Her er bildene du vil ha

Nyhet side 14, 15, 16 og 17

Sandra Kolstad

– Jeg er så glad for å være menneske

Portrett side 22, 23, 24 og 25

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 71, utgave 26 | www.universitas.no | onsdag 1. november 2017

Oxford kritiseres for «sosialt apartheid»

Utenriks side 18 og 19

SKREKK-FORELESERNE

«Stiller SVÆRT dårlig forberedt»

«2-4 timer med uforståelig vås»

«Bruker unødvendig komplisert fagspråk»

«Villeder en hel forsamling»

«Utviser forstyrrende oppførsel»

Nyhet side 8, 9, 10 og 11

redaktør: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

fotosjef: **Erlend Dalhaug Daase**

desksjef: **Lise Blekastad**

nettredaktør: **Markus Slettholm**

magasinredaktør: **Signe Rosenlund-Hauglid**

MENINGER

Et gufs fra fortiden

Human Rights Service (HRS) vil «benytte det visuelle for å vise våre lesere hva som skjer med vårt kjære Norge». De mener at islams fremvekst går raskt i hele Norge, spesielt i Oslo, og inviterer leserne sine til å sende inn bidrag. Dette er ikke et fotoprojekt, det er skremselspropaganda.

Som svar har Universitas fotografert og snakket med fem muslimske studenter. I stedet for å snikfotografere dem har vi blitt kjent med dem, slik du som leser også kan bli på side 14 til 17. De tror at prosjektet til HRS kan bidra til fremmedfrykt, polarisering og økt rekruttering til radikale miljøer.

Som Memoona Saleem sier: «Folk kan bli skremt, og med det ikke tørre å bli kjent med muslimer eller mennesker med en annen

etnisk eller religiøs bakgrunn enn den de selv har. Vi kan bli del av et samfunn der alle etniske eller religiøse grupper lukker seg for seg selv og ikke blir kjent med andre».

Å bruke bilder av folkegrupper for å skape frykt og hat er ikke noe nytt. HRS er på ingen måte de første som lager stigmatiserende propaganda. Men på grunn av

nettopp denne historiske gjenklagen burde det vært åpenbart hvor farlig et slikt prosjekt kan være. Selv om muslimene som blir fotografert er helt vanlige nordmenn på vei til moskeen en fredag, slik andre nordmenn går i kirka en søndag, brukes de til å underbygge en konspirasjonsteori om at muslimer både vil og kommer til å ta over makta i Norge.

Hege Storhaug sammenligner prosjektet til HRS med gatefotografering, «type vanlige folk som dokumenterer sin samtid». Det er hårreisende å sammenligne stigmatiseringen av muslimer HRS bedriver med fotojournalistikk. Dokumentarisk foto handler om å komme nærmere og å forstå. HRS oppfordrer ikke folk til å møte menneskene som blir tatt bilde av eller til å bli kjent med dem. HRS bruker dokumentarfototoet til å skape hat, ikke forståelse.

«Å bruke bilder av folkegrupper for å skape frykt og hat er ikke noe nytt»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Mang en uke er dette plassen du kan lese kritiske kommentarer om studentpolitikere som ikke gjør jobben sin skikkelig. Dette er ikke en av dem.

Studentenes ridder i skinnende rustning

Kommentar

Heidi Bang, journalist i Universitas

Tanken om at studentene bør ha et eget ombud ble første gang løftet av studentene ved Universitetet i Oslo i 1958. Det gikk over femti år før UiO innførte ordningen i 2013. Bare fire år senere har 10 av Norges universiteter og høyskoler fått sine egne studentombud. Den siste av disse er NTNU, som ansatte sitt nye studentombud i oktober.

I 2018 har studenter kjempet for studentombud i 60 år. Nå ser det ut som seieren er sikret – retten til studentombud skal endelig lovfestes. Forrige uke fremmet nemlig Arbeiderpartiet forslag i Stortinget om å lovfeste at alle utdanningsinstitusjoner skal ha studentombud. Et lignende forslag fra opposisjonen falt før sommeren, men nå er det sannsynligvis flertall for det.

Universitas fungerer ofte som studentpolitikernes vaktbikkje, som kan holde dem i ørene. Denne gangen skal de i stedet få en gratulasjon for vel gjennomført arbeid. Studentombud er et viktig steg på veien mot å sikre alle studenters rettigheter. Det er i saker som dette at studentpolitikerne viser at de utgjør en reell forskjell i studentenes hverdag.

Studentombudet skal fungere som en uavhengig aktør på utdanningsinstitusjonen, som kan hjelpe studentene med juridisk rådgivning og følge opp saker hvor studenters rettigheter brytes. Siden studentene har et utilstrekkelig rettsvern, lite bevissthet om egne rettigheter og muligheter, og ofte havner i klem blant de andre på universitetet er et slikt ombud en uvurderlig ressurs. Studentombudet ved UiO mottok for eksempel 199 henvendelser i 2016.

Tiltaket virker spesielt viktig i disse dager: I norsk academia ble sommeren preget av Langelands seksuelle trakassering av studenter. De siste ukene har vi kunnet lese om dramaet på psykologisk institutt – hvor studentene føler seg trakkert på og oversett. Når institusjonene svikter

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Nora Geard Nygaard

Vokt deg for tyven

«En tyveribølge var i 1985 over Blindern. Uvedkommende snek seg rundt i korridorer på jakt etter folketomme kontorer. «På spørsmål om hva disse personene gjør i korridorer og kontorer, svarer de gjerne at de leter etter en 'Hr. Hansen' eller lignende», melder Universitas. Andre fant ikke på like gode unnskyldninger: «En person som ble overrasket med hånden i en veske som slett ikke tilhørte ham, påstod han lette etter en telefon». Paul Lindemann i Universitetets Driftsavdeling har, med sin ekspertise, følgende råd å komme med for å beskytte seg mot frekke tyver: «Lås kontorene, og for de som ikke har det, kontor altså, la ikke verdier ligge lett tilgjengelige».

Universitas nr. 1, 22. januar 1985

Fashion!

«Er du en følger av Arkivaren, fikk du med deg motespalten fra '93. Også i 2000 var man opptatt av mote – denne gangen det fasjonable plagget lue. Som ikke kun er et plagg, men også en livsstil: «Veldig mange synes lua mi er teit, men da sier jeg noe teit tilbake», sier student Maria. Ifølge Universitas er hun «blant dem som har et reflektert forhold til å gå med lue». Jannicke på sin side hevder hun har en del luer hun ikke tør gå med: «Alt fra en sebraaktig lue til en rød og svart rastafari-lue med brem». Denne vinteren har hun imidlertid «valgt å skli inn i mengden i en lue fra H&M». Får du ikke nok av luer? Bla opp på side 31.

Universitas nr. 3, 2. februar 2000

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

studentene bør det være noen tar dem i forsvar. Derfor er det mer nødvendig enn noen gang at politikerne viser vilje til å beskytte studentenes rettigheter og rettssikkerhet. Studentombud havner fort i glemmeboksen i møte med mer spennende saker som studentboliger og studiestøtta – men er minst like viktig.

Da forslaget falt i Stortinget før sommeren var regjeringen, med Venstre, sitt argument for å stemme mot at institusjonenes autonomi måtte bevares. Trine Skei Grande sa i sommer til Khrono at «ombud er for politikere som løper fra ansvaret sitt». Men det som gjør student-

ombudets rolle så unik, er at de står et sted midt i mellom institusjonen og studentene. Studentombudet beriker det tilbudet som de studenttillitsvalgte kan tilby, med kunnskap og faglig tyngde. Slik kan studentpolitikere legge sin tyngde bak å representere studentens interesser. Tiden er overmoden for å innse at når det kommer til akademia, må nødvendige endringer iblant presses gjennom. Da er det synd at regjeringen velger å stå på sidelinja i kampen for studentombud.

«Det er deilig med en seier»

Studentpolitikk er i praksis mye oppoverbakke, med få høydepunkter. Ofte kan man føle seg som Sisyfos, som ruller steinen opp en skråning – for at den så triller ned igjen. Det er deilig med en seier, og lovfesting av retten til studentombud representerer en slik etterlenget opptur. En læringsmiljølov er kanskje langt unna på horisonten, men i mellomtiden fortjener alle studenter en ridder i skinnende rustning til å forsvare rettsvernet sitt. Og studentpolitikere fortjener en klapp på skulderen for å ha fått det til.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Maral Zadeh

Klimakset: Midt i mellom vuggende hofter og rytmiske dansetrinn på det sorte scenegulvet på Parkteateret oppstår et øyeblikk. Musikkens tonekunst når klimaks i en ellers sjenert vokalist. Ary slipper all selvbevissthet og forsvinner inn i dans.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:
www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: [universitas_offisiell](https://instagram.com/universitas_offisiell)
For oppdaterte studentnyheter.

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

NYHET

Gjenåpner PSI-klinikken på mandag

PSI-STRIDEN: – Vi har jobbet hardt og målrettet for å løse denne situasjonen. I dag kan Psykologisk institutt være stolte over å ha kommet gjennom noen svært krevende uker, sier Universitetsdirektør Gunn-Elin Bjørneboe i en pressemelding publisert på UiO sine nettsider. Den siste måneden har striden om praktikumklinikken på PSI rast. Forrige

uke sa imidlertid universitetsdirektør, Gunn-Elin Bjørneboe, til Universitas at universitetet tar sikte på å gjenoppta pasientbehandling og studentpraksis på den mye omtalte i klinikken. – Mange av avvikene er allerede lukket, og det arbeides fortsatt iherdig for å sikre forsvarlig drift, sa hun. Nå er avgjørelsen klar: Klinikken gjenåpnes 6. november.

FOTO: ERLEND DALHAUG DAAR

Innrømmer dårlig

Etter måneder med konflikt ble psykologiklinikken lagt ned på dagen. Nå snakker UiO-rektor, Svein Stølen, ut om de siste ukene.

Intervju

tekst Henrik Giæver og Knut Arne Oseid
foto Øyvind Aukrust

– Som ny rektor ble du møtt av et institutt med steile fronter og et høyt konfliktnivå. Hva har vært det tøffeste med håndteringen av den såkalte PSI-striden?

– Akkurat nå har jeg kun ett fokus, og det er å komme videre i saken. Vi var i en situasjon hvor vi mente det var riktig å stenge klinikken fordi vi hadde indikasjoner på at det var nødvendig. Etter det så har alt fokus vært på pasientsikkerhet og studentene.

– Er det noe du i ettertid tenker at kunne blitt gjort annerledes for å unngå at saken ble så opphetet som den ble?

– Absolutt, og det har vi jo sagt allerede i styret. Vi har lagt oss flate med tanke på at kommunikasjon ikke var bra nok, og vi har ikke involvert studentene godt nok, soleklart.

– Har det vært vanskelig for deg å ta saken på et personlig plan?

– Nei, jeg ønsker ikke å snakke så mye om det personlige. Vi har hele tiden vært fokusert på å komme oss videre. Dette skjer jo parallelt med alt annet som skjer i hverdagen, så vi har prøvd å gjøre alt på en så logisk måte som mulig.

– Som nyvalgt rektor var du tydelig på at du ville prioritere undervisning. Samtidig har mange pekt på at dere gjennom denne prosessen har gjort det omvendte. Var valgløftene bare tomme ord?

– Vi mener at vi satser hardt på undervisning. Det er det vi jobber mest med. Dette er en enkeltsak hvor jeg tror det er i studentenes interesse å få klinikken under norsk lov. Så mener vi at dette vil resultere i en sterk og god praksisutdanning.

– Teip over munnen, flere demonstrasjoner og fiktive dødsannonser. Har studentene overreagert?

– I så fall så tenker jeg at noe av utfordringen er at vi ikke har klart å informere godt nok, og ikke involvert godt nok. Dødsannonsen til Studentparlamentet synes jeg var litt humoristisk.

– Først skulle klinikken flyttes, så ble den stengt, så ble det uttalt at det ikke var sikkert at den kunne åpnes igjen på grunn av avvikene. Nå viser det seg imidlertid at man tar sikte på å åpne den igjen. Hvorfor har man plutselig gått tilbake?

– Jeg tror vi nå bare må jobbe videre med det utgangspunktet vi har. Vi tror vi klarer å gjenåpne klinikken, så må vi se hvordan vi jobber med å lukke alle avvik på sikt. For det å gjenåpne betyr

ikke at man har lukket alle avvik. Så får vi ta resten av utviklingen seinere.

– På odontologisk fakultet har de vel også en klinikk som ligger på universitetet. Kan det også vise seg å være problematisk?

– Det kan jeg ikke uttale meg om. Det er en klinikk som er organisert på en annen måte. Den er i samarbeid med helseforetakene hvis jeg har skjønnet det riktig.

– Er det ikke mange fordeler med å ha en klinikk så nært lærestedet?

– Dette har jeg ikke noen mening om. Nå må Psykologisk institutt finne ut hvordan de vil utvikle en studentpraksis som er god. Det er det viktige. Inkludert i dette så er det også en klinikkdrift på en eller annen måte.

– Så du har ingen mening om det er noe bedre å ha undervisningsklinikk på instituttet eller i samarbeid med et helseforetak.

– Nei, hvorfor skulle jeg ha en mening om det?

– Fordi du er rektor ved universitetet?

– Ja, men jeg er veldig opptatt av den faglige autonomien. Da jeg snakket på styremøtet var det første jeg sa at vi ikke har til hensikt å gå inn og påvirke det faglige innholdet.

– Du snakker om at kommunikasjonen var for dårlig gjennom denne prosessen, hva konkret var det som ikke var bra nok?

– Nei, det vil jeg ikke gå konkret inn i, men det er jo det man ser resultatet av. Vi fikk en del utfordringer fordi vi ikke hadde kommunisert situasjonen godt nok, så folk forsto ikke bakgrunnen for det vi gjorde.

– Kan du fortelle hvem som ikke kommuniserte godt nok?

– Nei, altså det er jo mitt ansvar.

– Universitetsdirektør, Gunn-Elin Bjørneboe, ville jo ha fullmakt til å gjennomføre forhandlingene med Lovisenberg, men det ble snudd i styret. Hvordan synes du hun har forholdt seg i denne prosessen?

– Det har jeg ikke tenkt å uttale meg om. Vi sto sammen om beslutningen, vi står sammen om det vi har gjort, og vi står sammen om den suksessen vi har fått til med et godt vedtak i styret.

– Men reaksjonene på styremøtet var kanskje en indikator på en viss misnøye?

– Nå er vi der vi er. Vi har fått til et godt vedtak som vi kan jobbe videre med. Jeg tror det er ekstremt viktig for Universitetet i Oslo nå at vi ser fremover. Nå er vi opptatt av pasientene og studentene. Vi har hatt gode møter i etterkant som tyder på at studentene er fornøyde.

– Ser du for deg at klinikken kommer til å bli flyttet fra instituttet i fremtiden?

– Jeg har ingen mening om det.

– Så du utelukker det ikke heller?

– Jeg har ingen mening om det

– Tror du det er sannsynlig at den flyttes?

– Jeg har ingen mening om det. Det må i så fall være et resultat av en prosess som i første omgang skal starte på Psykologisk institutt.

universitas@universitas.no

Tar bladet fra munnen: I Tøyen hovedgård, et av byggene i Botanisk hage som tilhører Universitetet

SiO-kaffen slaktes av studenter og eksperter

KAFFEKRITIKK: I en uhøytidelig undersøkelse av kaffekvaliteten ved ulike arbeidsplasser får kaffen ved Kunsthøyskolen i Oslo (KHiO) slakt av testens fagekspert.

Testen ble gjennomført av Aftenposten. Testens faglige ekspert, Stockfleths-barista og utdannet kokk Kaja Emilie Walsh, skjærer grimaser når hun smaker på KHiO-kaffen.

– Den er kjempebitter! Det er kun det harske jeg smaker. Her er ingen av smakene vi leter etter i kaffe. Og den smaker brent i tillegg. Det som redder den fra bunnkarakter, er presentasjonen og at den faktisk kan drikkes, sier Walsh til Aftenposten.

KHiO-spiseriet Seilduken driftes av Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO), og var tidligere i år

i hardt vær da Universitas omtalte kvalitetsfall i kantinetilbudet.

– Vi kan like gjerne gå til Tim Wendelboes for langt bedre kaffe til nesten samme pris, sa Alexandra Mertens (39) som jobber i administrasjonen.

Som svar på kritikken svarer direktør for SiO Mat & Drikke, Steffen Greff at «Kaffemaskinen som her er testet, er en ren traktemaskin som

kun produserer filterkaffe fra Arabica bønner. Vi har faste rutiner for rens av maskinen som følges daglig, og i tillegg utføres jevnlige servicer på maskinen av maskinens leverandør.»

– Det er beklagelig at testeren gir slike tilbakemeldinger på vår kaffe, og på bakgrunn av denne testen har vi bedt om en ny tilstandsrapport og full service på maskinen, sier Greff.

kommunikasjon

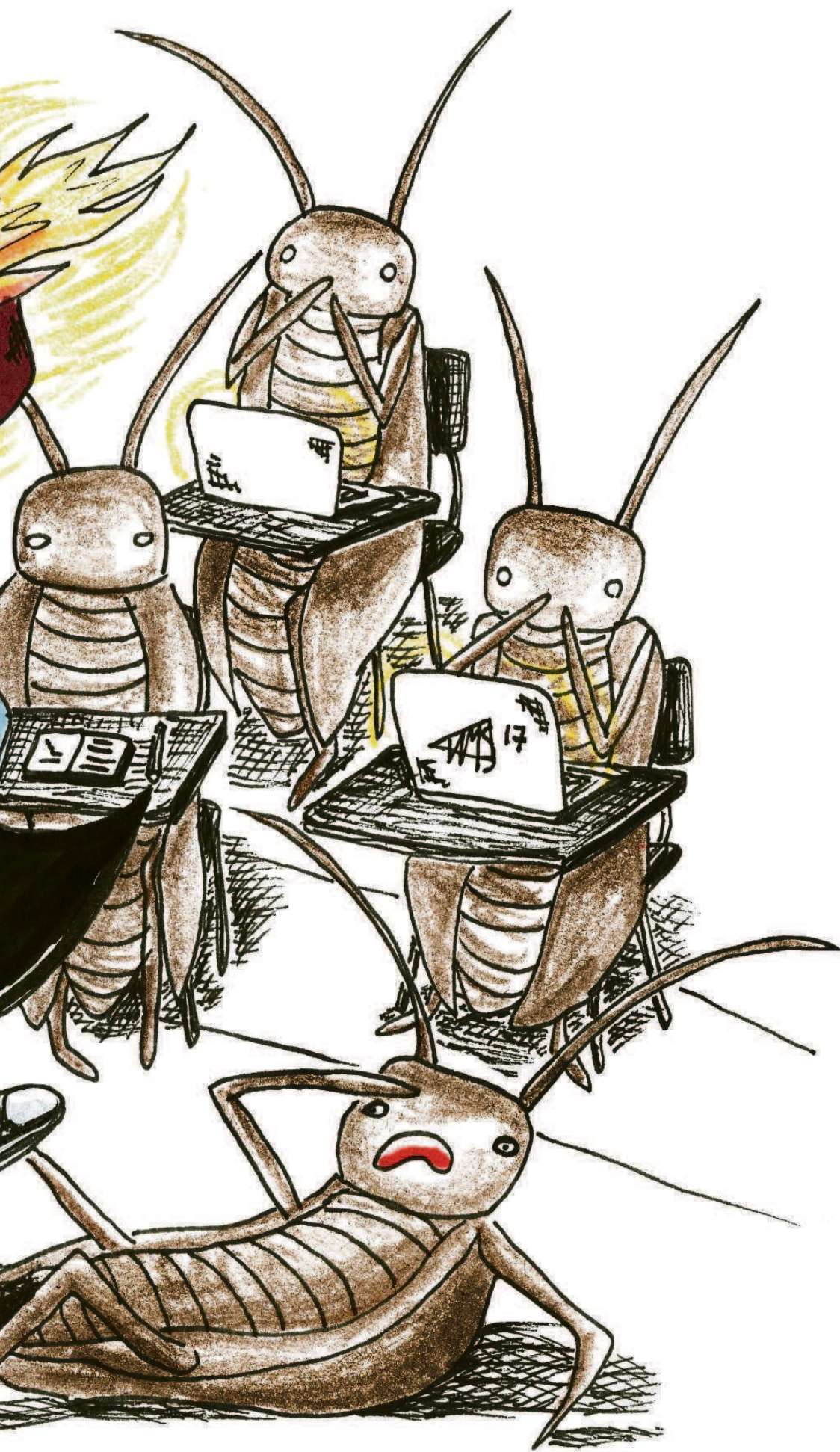

i Oslo, forteller Stølen om sitt syn på den opphetede PSI-debatten.

«Er ikke dette j

Jobben deres?!>>

De er «inkompetente og dårlig forberedte», og lir av seg «uforståelig vås». Noen studenter er mektig lei av udugelige undervisere og slår knallhardt tilbake. Men hjelper det?

Undervisning

tekst Torgeir Mortensen
illustrasjon Tanja Silvestrini

«Vi ønsker at foreleserne skal introdusere emnet til oss og lære det til oss, så det blir lettere å lese stoffet, samtidig motivere oss og inspirere oss til å ville lære mer. Er ikke det jobben deres? Men det gjør dem overhodet ikke».

Begeret har rent over for en frustrert masterstudent. Han er blitt så lei av dårlige forelesninger at han bestemmer seg for å sende en klage til Universitetet i Oslo. Han er strengt tatt nødt. Slik kan vel ikke studenter finne seg i?

Masterstudenten er én av mange som varsler fakultetet sitt om uinteresserte, selvopptatte og noen ganger direkte ufine forelesere. Universitas har trålet postjournalene til universitetet i søk etter klagen fra i høst. Her er noen av dem:

Forvirrer mer enn oppklarer

«Inkompetent, dårlig forberedt, usammenhengende og mangelfulle forklaringer. Dette minner, i beste fall, om en student som er oppe til muntlig i noe han ABSOLUTT ikke har lest på.»

En svært misfornøyd student ved det utdanningsvitenskapelige fakultet tar bladet fra munnen og opplyser fakultetet om sin sterke misnøye med foreleseren sin. Studenten smeller til:

«Kortversjonen er at det han sier rett og slett ikke gir mening. Enten så vet han ikke hva han snakker om, eller så klarer han ikke å forklare det. Personlig heller jeg mot en kombinasjon. Han stiller også SVÆRT dårlig forberedt til seminarene. Teksten i powerpointen hans er ofte usammenhengende (og gir derfor ikke mening), utregninger på tavla har han ikke forberedt, for han vet ikke svarene og skriver feil gang på gang».

Foreleseren forvirrer mer enn han oppklarer, mener studenten.

«Jeg tar han flere ganger på rene

Undersøkelsene

- Studiebarometeret viser studenters oppfatninger om kvaliteten på studieprogrammer ved norske høyskoler og universiteter.
- I siste undersøkelse deltok om lag 29.000 studenter og hadde en svarprosent på 45. Den ble publisert i februar.
- Underviserundersøkelsens mål er å få frem «et representativt bilde av de vitenskapelige ansattes vurderinger av kvaliteten i norsk høyere utdanning».
- I alt deltok 2561 i Underviserundersøkelsen (svarprosent: 39,6). Den ble publisert i januar.

feil, men da står han på sitt og villeder altså en hel forsamling».

Hva er god undervisning?

Det finnes neppe noen fasit, og det er langt fra sikkert at disse varslerne sitter på den. De fleste vil nok likevel være enig i at god undervisning er svært personavhengig. Noen forelesere evner å motivere studentene sine, mens andre sliter stort. Noen leser opp fra den samme powerpointen år etter år, mens andre klarer å gjøre pensum levende for studentene sine med velformulerte poenger og gode historier.

Samtidig kan en students drømmeforeleser være en annens mareritt. Noen forelesere skjeller ut klassen sin, eller snakker seg langt bort fra emnets tema, men likevel inspirerer med sitt engasjement.

I dag er i hvert fall et betydelig antall studenter misfornøyd med forelesningene og seminarene norske læresteder tilbyr. I det siste Studiebarometeret (faktaboks) ga nesten halvparten av studentene sin undervisning og veiledning karakteren tre eller lavere, av totalt fem. Hvorfor er det slik?

Et spørsmål om makt

– Akademia er preget av et strengt hierarki, sier professor Silje Bringsrud Fejkær ved Høgskolen i Oslo og Akershus.

Hun mener det snakkes for lite om maktstrukturene i akademia, der studentene befinner seg helt nederst på rangstigen. Professoren har sett flere tilfeller av det hun mener er maktmisbruk: Studenter som har fått så hard tilbakemelding på seminar at de aldri kommer tilbake til universitetet, og undervisere som foreleser like dårlig hvert år uten å gjøre noe for å forbedre seg.

– De som er høyt oppe trenger ikke å prioritere undervisning. En professor kan gjøre hva som helst uten å bli sparket, slår hun fast. ►►

◀◀ Samtidig slutter en stor andel av studentene på studiet sitt.

De hopper av, tar friår og lavere studieprogresjon. Ved Universitetet i Oslo fullfører kun tre av ti studenter på normert tid. Tallene er ikke stort bedre ellers i landet, der fire av ti bachelorstudenter fullfører på tre år.

Kunne disse tallene vært bedre dersom undervisningen tok seg opp?

«Vår dyrebare studietid»

En foreleser får i hvert fall så hatten passer av flere av sine egne studenter ved det utdanningsvitenskapelige fakultet. En av dem druser på:

«Det er fullstendig hårreisende at vi tvinges til å gå på disse forelesningene og det må ta slutt NÅ!! Det er vår dyrebare studietid dere kaster bort her, det er respektløst og finnes ikke ok!!».

Studenten legger til:

«Hun har flere ganger uttalt at hun er klar over at hun ikke bruker god pedagogikk i forelesningene og har i mange år hatt flere episoder med ufysiske kommentarer mot studentene».

Etter klagen blir tre av studentene innkalt til et møte med instituttet sitt. I møtereferatet står det at studentene er enige i at foreleseren utviser «forstyrrende oppførsel» og at hun må skjerpe seg.

Parasittene i auditoriet

Men hva med studentene selv? Bør de se seg selv i speilet? Noen vil heller rette pekefingeren bakover i auditoriet. Forelesere ble i årets utgave av Underviserundersøkelsen (se faktaboks) bedt om å rangere studentene sine på en skala fra én til fem, der fem betyr «svært tilfreds». Halvparten ga bachelorstudentene sine en eller to. Ifølge underviserne er mange av dagens studenter kunnskapsløse, dårlig forberedte og leser for lite.

– Generelt legger underviserne mye av ansvaret for lavere kvalitet på utdanning over på studentene, sa NOKUTs analysedirektør Ole-Jacob Skodvin på fremleggingen av rapporten i januar.

Universitas' ringerunde til et utvalg forelesere med lang fartstid i academia, illustrerte denne oppfatningen godt. Studenter er utvilsomt late og blåser i tilbakemeldingene de får, var noen av svarene vi fikk.

– Nivået er så ufattelig mye høyere internasjonalt. Der har du de virkelige flinke studentene, sa historieprofessor Geir Lundestad.

Men om flere forelesere er misfornøyde, med god grunn eller ikke, går noen langt over grensen for hva som er akseptabel oppførsel. En seminarleder er meldt inn til universitetet for til stadigheter å ha kommet med ubehagelige kommentarer og spørsmål om kvinnelige studenters utseende og privatliv, rapporterte Universitas før sommeren.

En annen foreleser, ved det humanistiske fakultet, skal, ifølge en studentklage i høst, ha kalt studentene sine for parasitter. Ved en annen anledning skal den samme foreleseren ha brukt 20 minutter av undervisningen til å fortelle klassen sin hvor deprimeret hun ble av å lese arbeidet deres.

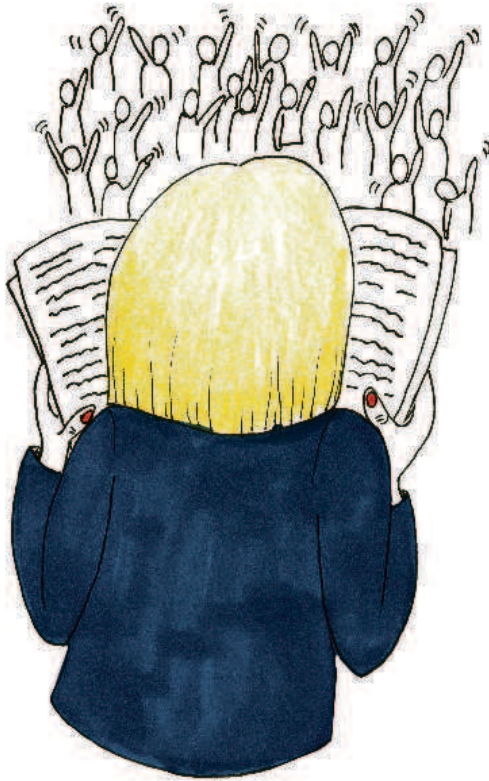
Hun er imidlertid ikke den eneste foreleseren som kan frese mot studentene sine.

Kastet ut av seminar

– Ikke gjør samme feilen dere, det er en idiotisk oppførsel, tordner en foreleser til klassen sin.

To studenter ved det humanistiske fakultet har kommet noen minutter for sent til seminaret. Det gjør seminarlederen rasende. Foran hele klassen ber han de to komme seg ut av rommet.

Dét fikk en av de andre studentene til å reagere:

«Jeg tar han flere ganger på rene feil, men da står han på sitt og villeder altså en hel forsamling»

Misfornøyd student

73%

Mer enn 7 av 10 forelesere svarer at de er ikke tilfreds, lite tilfreds eller nøytrale til studentens faglige forutsetninger på bachelornivå. På master er tallet 6 av 10. Kilde: Underviserundersøkelsen 2016

30%

Bare tre av ti UiO-studenter fullfører graden sin på normert tid. Skolen der flest fullfører på «riktig» tid er Kunsthøgskolen i Oslo. Hele 76 prosent fullfører på normert tid. Kilde: Tilstandsrapport for høyere i utdanning 2017.

45%

Nesten halvparten av studentene svarer at de er nøytrale, lite eller ikke tilfreds med undervisning og veiledning på sitt lærested. Kilde: Studiebarometeret 2016

«Si fra-systemet»

- Et sted hvor studenter og ansatte ved Universitetet i Oslo kan varsle om positive eller kritikkverdige forhold.
- Systemet har tre linjer. Rød er varslinger om farlige, uetiske og straffbare hendelser. Gul er klager som omhandler dårlige fysiske eller sosiale sider ved læringsmiljøet. Grønn er positive tilbakemeldinger.
- I fjor ble det rapportert 171 saker. 34 saker var på rød linje, 109 på gul og 28 på grønn.

«Han oppførte seg ganske ufint mot dem. Ved å fortelle dem at de ikke fikk lov å sitte i rommet med oss siden de var for sene, og at dette ikke var noe han kunne tolerere igjen», skriver varsleren til fakultetet, og legger til at studentene som ble kastet ut var merkbart ubekvem med situasjonen.

Hjelper det?

Klagene renner inn, men får de noen konsekvenser?

Prorektor, Gro Bjørnerud Mo, mener at det er avgjørende at studenter blir hørt, tatt på alvor og at klagenes deres blir fulgt opp.

– For at studenter skal ha trygge rammer for å vokse faglig og menneskelig må de kunne stole på underviserne og institusjonen. Her ved universitetet er det også asymmetriske relasjoner, der undervisere sitter på mye kunnskap og erfaring og hvor studenter prøver å finne sin plass i systemet, sier hun.

Hun mener at det er flere forelesere som har gjort endringer undervisningen sin etter å ha fått klager.

– De fleste forelesere ønsker å rette opp i feilene sine.

– Hvilken trøst kan du gi til de som er skikkelig skuffet over undervisningen?

– Vi jobber systematisk for å bedre kvaliteten på læringsmiljøet. God undervisning kommer fremover til å lønne seg mer for akademiske ansatte. Det skal påvirke ansettelse og opprykk.

– Etter din erfaring, hvordan reagerer undervisere på kritikk fra egne studenter?

– Dersom de får kritikk, tror jeg de fleste forelesere ønsker å rette opp i feilene sine. Det er mange historier der undervisere har endret sin atferd etter å ha fått tilbakemeldinger.

«Vi blir demotiverte, nervøse og angstfulle»

Det gjenstår å se hvordan foreleserne til denne studenten reagerer på klagen hans. Samfunnsviteren mener at dersom studentene hadde skrevet oppgaver med samme kvalitet som undervisningen, hadde de fått karakteren E.

«De forteller ikke hva, hvem og hvorfor. De bruker unødvendig komplisert fagspråk som vi ikke forstår ennå (vi er her for å lære dette). De greier ikke å svare på spørsmålene våre. De vet ikke hva vi kan og ikke kan. De virker nervøse og usikre».

Studenten mener forelesningene ødelegger hele studiehverdagen.

«De sier ting som: 'dette burde dere kunne'. Dette oppleves som maktmisbruk, da det hemmer oss i hva vi kan spørre om. Vi blir demotiverte, nervøse og angstfulle, noe som går utover lesingen. Også tar forelesningene mye av tiden vår, og hjerneenergien vår. Det er vanskelig å lese etter 2–4 timer med uforståelig vås».

Oppslukt av seg selv

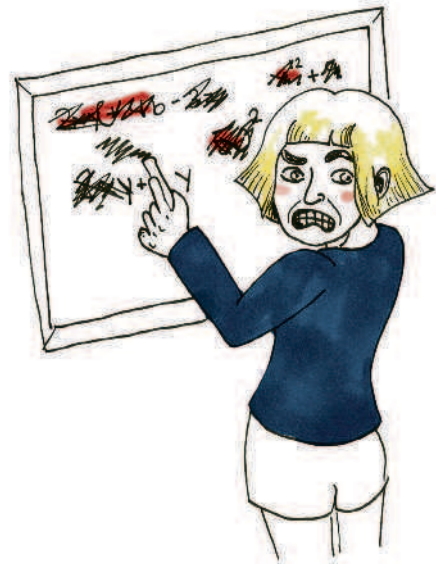
En bekymret jusstudent varsler fakultetet sitt om et fag der «maks seks stykker» av om lag 110 studenter møter opp til forelesning.

«Dette reflekterer undervisningen», skriver studenten. «Flere studenter sier de ikke forstår foreleser, at han viser manglende formidlingsevne».

En annen samfunnsviter forferder seg over forelesere som ofte ser ut «til å glemme at de er i en undervisningssituasjon».

«Studenter har ofte spørsmål, men foreleserne ser ikke ut til å ense oppstrakte hender, da de er så oppslukt av det de selv har å si», klager han og konkluderer:

«Denne mangelen på oppmerksomhet er svært uheldig for læringsmiljøet».

Vil gi lønnsøkning til superundervisere

UiO jobber for tiden med å lage et system som skal få profesorene til å prioritere undervisning høyere.

Undervisningskvalitet

tekst Øyvind Aukrust

Du sitter på bakerste benk i et enormt auditorium. Foreleseren langt foran deg leser opp fra et ark med notater uten å ense studentene foran seg. Du merker øyelokkene bli tunge og drar i pausen. Det var umulig å få med seg noe med en så dårlig foreleser uansett. Gjenkjennelig?

Mange studenter opplever til stadighet dårlig undervisning, og dette vil UiO nå ha en slutt på.

I vinter la regjeringen fram stortingsmeldingen om kvalitet i høyere utdanning. Der ble alle universiteter og høyskoler pålagt å innføre såkalt merittering. Det vil si at undervisere eller fagmiljøer ved universiteter og høyskoler får belønning hvis de er gode på undervisning. Stortingsmeldingen tar ikke stilling til hvordan god undervisning skal belønnes, men overlater til utdanningsinstitusjonene å finne ut av det.

Aud V. Tønnessen, dekan ved teologisk fakultet, skal lede utvalget som etter planen blir utnevnt på universitetsstyremøtet i starten av februar 2018.

Bergensk modell

Utvalget ved UiO er ikke ferdig etablert, men prorektor, Gro Bjørnerud Mo, forteller at planen er å ta utgangspunkt i modellen som har blitt brukt ved Universitetet i Bergen, hvor ansatte som får tittelen «fremragende underviser» kan glede seg over en lønnsøkning på opptil 50 000 kroner.

– Vi har diskutert ulike mo-

deller med studiedekaner, dekaner og utdanningskomiteen hvor det blant annet sitter studenter. Det vi har fått oppslutning om er å gå videre med en modell som likner på den man har i Bergen, forteller Mo.

– Forskning dominerer over undervisning

Studentparlamentet ved UiO mener dagens system prioriterer forskning framfor undervisning, og de ser positivt på at det blir gjort tiltak for å heve undervisningsposisjon. Jens Læg Reid, leder for Studenparlamentet ved UiO, viser til at at man har et såkalt tellekantsystem for forskning, men at det ikke finnes noe tilsvarende for undervisning.

– Da vil det konkrete målesystemet bli dominerende, og dermed blir forskning dominerende over undervisning, argumenterer Læg Reid.

Delte meninger

Når det gjelder hvordan løsningen for å belønne god undervisning skal se ut, er imidlertid meningene delte. Studentparlamentet og Jens Læg Reid mener det er fagmiljøene som bør belønnes, og ikke den enkelte ansatte.

– Jeg er overbevist om at folk fungerer best i grupper, og at et meritteringssystem må ha som utgangspunkt at fagmiljøer skal meritteres. Det er viktig å spille hverandre gode, sier Læg Reid.

Selv om Gro Mo sier at det blir tatt sikte på å lage en modell som følger prinsippene fra Bergen, hvor man belønner enkeltpersoner med lønnspålegg, understreker hun imidlertid at man må tenke på det felles beste.

– Ett av elementene i modellen er at for å belønnes individuelt må man ha bidratt til kollektivet. Dermed bygger vi bro mellom det kollektive og det individuelle, argumenterer Mo.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden til et billigere og bedre studen

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

Finansavisen
Hoffsveien 70 A
0377 Oslo

abo@finansavisen.no
www.finansavisen.no
Tlf: 23 33 91 50

50 % studentrabatt på Finansavisen

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

Manpower er din døråpner til arbeidsmarkedet.

Som Norges største bemanningsbyrå har vi både faste stillinger og oppdrag hos Norges ledende selskaper.

Se mulighetene på
manpower.no/mypath

Vi ser frem til på hjelpe deg videre i din karriere.

BRILLER

www.brilleland.no

Telefon 800 80 070
post@brilleland.no

- Synsprøve til 490,- i ALLE Brilleland-butikker
- 15 % rabatt på komplett brille inkl. glass
- 15 % rabatt på alle solbriller
- Linser 0,- ut året ved start av linseabonnement

EYE FACTORY

SEE BETTER • LOOK BETTER

Synsprøve ½ pris nå 345,-
inkl. trykkmåling og netthinnebilde

Ta med studentbevis og få 25% på briller inkl. Comfort glass.
Velg blant kjente merker.

Eye Factory Byporten
Jernbanetorget 6
0154 Oslo

byporten@eyefactory.no
Tlf: 40 43 55 55
www.eyefactory.no

Specsavers Oslo

Grensen, Sandaker, Manglerud,
Majorstuen, Grønland, Henrik Ibsens gate.

www.specsavers.no
Telefon: +47 48 30 90 40

Studentrabatt i Oslo på fullstendig
synsprøve: Komplettsyn 395,-
(ord.595,-)

EVENT

PartyFix Event AS
www.partyfix.no
Tlf: 400 90 111
post@partyfix.no

Den perfekte festen med DJ, lyd, lys og underholdning får du hos oss.
Ingen oppdrag er for store eller for små! 20 % studentrabatt.

DJ Booking Norge AS
Frydenbergveien 48
0575 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 905 32 929
www.djb.no

10% studentrabatt på leie av lyd og lys produkter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydde løsninger som passer ditt budsjett.

FRISØR

Central Park frisør
Schleppegrells gate 14B
0556 Oslo

www.centralpark.no
Tlf: 22 71 77 50

Studentrabatt 20% - alle hverdager mellom 9 og 15

Hyggelig frisøreropplevelse med høyt nivå på toppen av Grünerløkka.

Husk gyldig studentbevis.

Velkommen til KAN frisører Blindern

Studentenes frisør siden 1964
Egne studentpriser

Ring og bestill
Tlf: 22 46 08 05
Eller via web:
www.kanfrisor.no

Problemveien 11
0361 Oslo
"Frederikkebygget"

FYSIOTERAPI

Fysioterapi: kr. 300,- for studenter.

Massasje 30 min: kr. 350,- for studenter

www.dengoderygg.no
Den Gode Rygg
Stavangergata 44
0467 Oslo

TLF: 47 29 17 14
tarjei@dengoderygg.no

HUDPLEIE

Gratis konsultasjon og
STUDENTRABATT. Din hud er vår lidenskap!

Hårfjerning med laser, Botox, hudpleie.

Book online: www.yourskin.no
Tlf 22 42 36 55
Post@yourskin.no

Dronningensgate 22 i krysset
Prinsensgate.

KIROPRAKTOR

Kiropraktor: kr. 300,- for studenter.

www.dengoderygg.no
Den Gode Rygg
Stavangergata 44
0467 Oslo

TLF: 47 29 17 14
tarjei@dengoderygg.no

Kiropraktorklinikk sentralt i Nydalen!

Kiropraktor: 300,- for studenter.
Fysioterapi: 400,- for studenter

www.nydalenkiropraktor.no
post@nydalenkiropraktor.no
Tlf: 23 905 205
Gratis konsultasjon og
STUDENTRABATT. Din hud er vår lidenskap!

Hårfjerning med laser, Botox, hudpleie.

Book online: www.yourskin.no. Tlf 22 42 36 55. Post@yourskin.no

Dronningensgate 22 i krysset
Prinsensgate.
Nydalen Kiropraktorklinikk
Sandakerveien 128

KLÆR

junkyard.no

Rabattkode: STUDENT10
15% rabatt ved kjøp over 500kr.

Gjelder ikke salgsprodukter eller limited edition.

Gyldig tom 1 desember

KONSERTER

Halv pris for studenter på ordinære konserter, opp til 35% rabatt på Kort & klassisk-konserter

www.ofo.no

LEGE

Praxisklinikkene
Byporten Legesenter

post@byportenlegesenter.no
www.praxisklinikkene.no
Tlf: 22 34 82 00

10 % rabatt på legetime
Kort ventetid - bestill time i dag!

20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Kosmetisk injeksjon

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

ORGANISASJON

Finansforbundet
Dronning Eufemiasgate 16
0191 Oslo

post@finansforbundet.no
www.finansforbundet.no
Tlf: 03040

Ønsker du å jobbe i finans? Bli studentmedlem nå!

Få Gratis forsikring på PC, nettbrett, mobiltelefon og deg selv.

PIZZA

Dominos.no

Epost: dominos@dominos.no
Tlf: 0 33 30

Få 20% rabatt ved framvisning av studentbevis

*kan ikke kombineres med andre tilbud.

TANNLEGE

Colosseumklinikken
Sørkedalsveien 10 C
0369 Oslo

majorstuen@colosseum.no
www.colosseumklinikken.no
Tlf: 23 36 67 00

Vi tilbyr alle studenter 650 kr for undersøkelse og enkel rens.
10% på all tannbehandling (gjelder ikke spesialisttjenester og tanntekniker)

ntliv

GRÜNERLØKKA

TANNHELSESENTER

Grünerløkka Tannhelsecenter
Thorvald Meyers gate 33
0555 Oslo

lisa.orting@grunermail.no
Tlf: 22 35 77 92
www.grunerlokka-tannhelsecenter.no

600 kr for første undersøkelse (inkl.
røntgen og enkel rens).

Fast 20 % studentrabatt på all
tannbehandling.

GALLERI
OSLO
KLINIKKEN

Galleri Oslo Klinikken
Schweigaardsgt. 6, 4 etg.
0185 OSLO

post@gallerioslokliv.no
www.gallerioslokliv.no
Tlf: 22 36 76 00

Lang åpningstid (08 - 20) med
mulighet for lørdagstimer. Akutt time
på dagen.

30% på full undersøkelse inkl. puss og
rens. 20% studentrabatt hos allmenn
tannleger

TRENING

Imperia
GYM

Imperia Gym
Grefsenveien 9b
0482 OSLO

imperiagym@gmail.com
Telefon: 22 22 90 70
www.imperiagym.com

15 % studentrabatt

Få hjelp med din trening.
GRATIS OPPFØLGING av gode
instruktører. Gratis prøvetime.

TRYKKING

MERKUR
GRAFISK AS

Merkur Grafisk AS
Stanseveien 9
0975 Oslo

Tlf: 23 33 92 00

Vi hjelper deg å produsere din
publikasjon med rask og trygg
levering.

Send din bestilling til
post@merkurgrafisk.no

Se for øvrig vår hjemmeside
www.merkurgrafisk.no

HØRSELSHEMMEDE MÅ SE UNDERVISNINGSVIDEOER UTEN TEKST:
– Dere bryter loven

Oslos utdanningsinstitusjoner kan bryte loven når de legger ut undervisningsfilmer uten tekst. Likevel vil ingen garantere teksting på alle sine filmer.

Undervisning

tekst Mikkel Ihle Tande
foto Marianne Demmo

– Jeg er nødt til å legge ned ekstra arbeid i å finne alternative kilder som tar for seg det samme som filmene, sier hørselshemmede Tor Magnus Bengtson, som studerer vernepleie ved HiOA.

I høst har vernepleierstudiet blitt lagt om til mer egenstudier, og databasen HiOA film spiller en viktig rolle i disse. Flere av filmene her har vært uten tekst, og gjort det nærmest umulig for studenter med hørselshemming å følge undervisningen.

– At filmene ikke er tekstet, hindrer meg og mange andre i å kunne delta på lik linje med de andre i klassen, sier Bengtson.

I tillegg til dette opplever Bengtson flere utfordringer som hørselshemmet student.

Det er spesielt én negativ opplevelse som skiller seg ut.

– Jeg opplevde å bli sendt rett ut av klasserommet fordi foreleser «ikke hadde tid til å tilpasse seg meg». De andre i gruppa reagerte kraftig på dette. Det eneste som feiler meg er hørselen min, og med tolkene mine er jeg så godt som likestilt med mine medstudenter.

Har klaget

Bengtson har gjennom Norges døveforbund sendt to e-poster til HiOA om problemet med manglende teksting.

Døveforbundet hevder i e-posten at HiOA bryter likestillings- og diskrimineringsloven og skriver: – Vi forventer at dere lytter til studentene deres og tekster filmene snarest.

– Jeg har ikke fått noe klart svar fra ledelsen. Jeg har kontaktet Norges døveforbund og de ser svært alvorlig på saken.

Denne henvendelsen ble sendt i august og ble ikke besvart før mandag, etter at Universitas kontaktet skolen.

Til Universitas sier Prorektor for utdanning ved HiOA, Nina Waaler, at hun ikke kjenner til den konkrete henvendelsen, men beklager at høyskolen ikke har fulgt opp saken godt nok. Hun understreker at høyskolen er forpliktet til å tilrettelegge studiesituasjonen for studenter med særskilte behov så langt det er rimelig og mulig.

– Vi har som mål at all vår undervisning og vårt undervisningsmaterie

selt utformet for å sikre alle våre studenter lik tilgang til utdanning. Teksting av undervisningsfilmer er et viktig tiltak i så måte, sier Waaler.

HiOA har i år satt av ressurser til å få teksten så mye som mulig av filmer produsert for undervisning, og mener de er godt i gang med jobben.

– Vi har tidligere ikke hatt nok kapasitet til å få teksten våre undervisningsfilmer, men vi har satt i gang et stort arbeid for å få teksten de fleste av disse filmene. Ambisjonen er å bli blant de beste i UH-sektoren på dette området, og vi mener vi er godt på vei, sier Waaler.

Ingen garanterer tekst

Universitas har vært i kontakt med flere hørselshemmede studenter som kan fortelle at de stadig opplever filmer uten tekst.

En uhytadelig meningsmåling i Facebook-gruppa «Døve i høyere utdanning» viser at manglende teksting på undervisningsvideoer er et stort problem. Samtlige av de 42 som svarte på meningsmålingen hadde erfart dette. Døve i Høyere Utdanning (DiHU), er en arbeidsgruppe under Norges døveforbund.

Universitas har spurt UiO, HiOA, BI og Høyskolen i Kristiania om de kan garantere at filmene de legger ut blir tekstet. Verken HiOA eller Høgskolen Kristiania kunne garantere tekst, og de resterende lærestedene har ikke svart Universitas' henvendelser.

– Det er absolutt tragisk, da studiene skal være tilrettelagt for alle, sier Katie Kåsa Moriggi.

Moriggi, som nestleder i DiHU, mener manglene teksting er et direkte brudd på likestillings- og diskrimineringsloven, som gir studenter rett på universell utforming og individuell tilrettelegging.

– Dette er nok dessverre et vedvarende problem ved mange institusjoner, og ettersom døve studenter er så spredt og ofte isolert blir det vanskelig å ta opp kampen alene, sier hun.

Kan være lovstridig

Kristel Jüriloo er jurist i LDO. Hun mener dette kan dreie

Diskriminert: Tor Magnus Bengtson får ikke fulgt undervisningen da den ikke er tilrettelagt for hørselshemmede. Ifølge jurist kan det dreie seg om diskriminering.

seg om diskriminering.

– Det kan være i strid med plikten til universell utforming av IKT å legge ut videoer uten tekst. Brudd på plikten til universell utforming er å anse som diskriminering.

Hun understreker at videoer som er laget etter 1. juli 2014, i

utgangspunktet må være teksten, som følge av en forskrift om universell utforming av IKT.

– Studentene kan klage til ombudet, så kan det vurderes om dette er diskriminering eller ikke, sier Jüriloo.

universitas@universitas.no

Sulten student?

Ta med deg dine gode medstudenter og kos dere med deilige napolitanske pizza i vår stemningsfulle italienske pizzarestaurant midt på Grønlands Torg i Oslo.

Vi har studentpriser!

Den Glade Italiener
Smalgangen 43, 0188 Oslo
Tlf 24 07 70 06

Take away

Er du for travelt oppatt med studiene, kan du bestille pizza på tlf 24 07 70 06 og hente selv.

På mandag og torsdag har vi pizzabuffet kl.10.00-13.00

Spis så mye du orker for kun 99,-

SKATTELISTENE 2017

Dette er SiO-pyramiden

Studentvelferdens faraoer håver inn millioner i lederlønninger.

Skattelistene

tekst Therese Norum Halvorsen

Trond Bakke, direktør i SiO Bolig, 1.496.722 NOK

Direktør i SiO Bolig, Trond Bakke, har ansvar for studentbyene og å huse studentene. Med over 65000 tilknyttede studenter, er SiO en av Norges største utleie-baroner. Bakke hadde i 2016 en skattbar inntekt på 1.496.722 kroner. Når vi spør Trond Bakke om han synes egen lønn er passende, forholder han seg taus og viser til administrerende direktør i SiO, som videre viser til styreleder Gjerdset.

– Vi skal være konkurransedyktige, men ikke lønnsledende, og det nivået vi ligger på mener jeg sikrer oss den kompetansen vi trenger, sier Gjerdset.

Eiendomsdirektør SiO, Helge Christian Haugen: 1.060.733,-

Kari Jussie Lønning*, Direktør SiO Helse & Rådgivning, 1 163 477 NOK

SiO Helse utgjør studentenes helsetilbud, og tilbyr tjenester som tannlege, psykolog, helsesøster og fastlege. Tidligere direktør for SiO Helse og rådgivning, Kari Jussie Lønning, cashet i 2016 inn hele 1.163.477 kroner. Lønning vil ikke svare på om hun selv synes hun har et passende lønnsnivå, men henviser til pressekontakt i SiO.

Markedsdirektør SiO, Gunn Kirsti Løkka: 895.185,-

Direktør SiO Mat og Drikke*: Per Christensen: 836.420,-

Direktør SiO Athletica, Fredrik Øren Refsnes: 743.477,-

Leder SiO Barnehage, Dordi Sylte: 650.434,-

Mike Fürstenberg, Faglig leder SiO Foreninger: 352.561,-

Styreleder i SiO*, Tone Standal Vesterhus: 222.279,-

Gjennomsnittlig lønn Norge
524 600 kr for alle ansatte, alle næringer, begge kjønn i 2016.

Gjennomsnittlig lønn i SiO
448 470 kr for kvinner og 489 425 kr for menn.

* Vesterhus, Christensen og Lønning har skiftet jobb i 2017

Oslos rikeste rektor

	INNTEKT	FORMUE
Inge Jan Henjesand, BI	2,208,702	0
Ole Petter Ottersen, UiO	1,937,274	1,476,347
Trond Blindheim, Høyskolen Kristiania	1,456,657	0
Tine Widerøe, Westerdals*	1,436,787	1,195,492
Ole Edvard Gustavsen, AHO	1,223,142	0
Jørn Christian Mortensen, KHiO	1,138,829	645,256
Curt Rice, HiOA	1,118,750	149,121
Kari Bø, Idrettshøgskolen*	1,078,552	6,557,723
Nina Skarpenes, Politihøgskolen	1,072,492	9,133,180
Vidar Leif Haanes, MF	916,170	8,027,113
Mari Sundli Tveit, NMBU	913,235	0
Peter Tornquist, NMH	737,820	0

*Kari Bø er ikke lenger rektor på NIH. Ole Petter Ottersen har også forlatt UiO. Tine Widerøe tok over Westerdals i mars 2016.

Det er ikke bare kulturell kapital man kan innhente ved å være rektor ved høyere utdanning. Du kan dra inn en god del faktisk kapital også.

Rektorlønn

tekst Mads Randen

Skattelistene for 2016 er gjort tilgjengelige. Dermed kan alle som vil fråse i naboens, eller i dette tilfellet rektors, lønninger og formuer.

Den rektoren som kunne glise aller bredest ved slutten av 2016, var rektor på Handelshøyskolen BI. Inge Jan Henjesand dro inn godt over to millioner kroner i lønn. Dette er nesten 200 000 kroner mer enn han gjorde i 2015. Allerede som nummer to

finner vi UiOs tidligere rektor, Ole Petter Ottersen. Han klarte i sitt siste hele år som rektor å håve inn 1,9 millioner kroner. På tross av at dette ble litt mindre i fjor, er det fortsatt innbringende å være rektor ved Norges eldste universitet.

Rektor på Norges musikkhøgskole (NMH), Peter Tornquist, må finne seg i å være den som tjener minst på denne oversikten. Mannen, som holder til rett over plassen for Chateau Neuf,

dro inn i overkant av 700 000 kroner.

Det ikke bare inntektene som er høye i Utdannings-Oslo. Også formuene har vokst seg store. Damen med den aller største mengden penger på bok er Nina Skarpenes, rektor ved Politihøgskolen. Hun er god for over ni millioner kroner og dermed Oslos rikeste.

Etter inntektsåret 2014 hadde hun under to millioner kroner i formue. Skarpenes har

altså økt formuen sin med nesten syv millioner kroner på to år.

Rett bak henne finner vi rektor på Det teologiske menighetsfakultet, Vidar Leif Haanes. Litt over åtte millioner kroner er å finne på hans bok.

Det er imidlertid nok av rektorer uten formue. Blant annet Trond Blindheim, og mannen med den største inntekten, Inge Jan Henjesand.

universitas@universitas.no

Så mye tjener akademikjendisene

Universitas har søkt opp et knippe akademikerkjendiser for deg – slik at du slipper.

Akademialønn

tekst Markus Slettholm

På fredag ble skattelistene for 2016 publisert. Det er en oversikt over inntekt og formue for alle som skattet i Norge i fjor. På denne listen finner man alt fra Kjell Inge Røkke og Erna Solberg til deg som leser denne avisa – mest sannsynlig. I tillegg finner man akademikerkjendisene. Forskere, professorene og førsteamanu-

ensiser som ofrer gode lønninger for et liv i kunnskapens tjeneste. Eller? Mange av dem kan nyte gode inntekter, og noen kan til og med smykke seg med tittelen millionær. Listen er et tilfeldig utvalg av kjente akademikere, med representasjon fra Høyskolen Kristiania, Høgskolen i Oslo og Akershus samt Universitetet i Oslo. På vår liste tjener juss-professor og tidligere rektorkandidat ved UiO, Hans Petter Graver, mest, med 2,8 millioner kroner. Psykologi-professor Fanny Duckert har størst formue: I foregående skatteår var hun bokført med 6,5 millioner.

	Inntekt	Formue
Hans P. Graver	2 846 624	4 793 505
Fanny Duckert	1 158 056	6 546 529
Petter Gottschalk	1 157 414	1 573 567
Thomas Hylland Eriksen	1 409 103	4 820 032
Janne Matlary	1 057 331	4 571 162
Raino Malnes	851 307	0
Kristian Gundersen	772 639	776 131
Elin Ørjasæter:	765 825	0
Anine Kierulf	549 705	3 957 920
Lars Gule	484 841	0

Berg Lions Club Byens største og beste BOKMARKED

arrangeres for 42. gang den
4.-12. november 2017
på Vestre Aker Skole,
Ullevålsalléen 37.
Mer enn 40.000 bøker
skal selges i løpet av 9 dager.

Visste du?

For 2 846 624
kan du få ca. 20
tonn kyllinglår på
SiO-kantinene!
Løsvekt!

Hege Storhaug vil muslimer. Her er U

Religion

tekst Bibi Fatima Musavi
foto Marianne Demmo

Norge endres raskt. Islam dominerer akademia mer og m

Misoppfattet: Daoud Maach studerer midtøstenstudier ved UiO. – Midtøsten er en region som ofte er feil fremstilt i dagliglivet og i diskursen ellers, sier Maach. – Jeg kan være med å endre fremstillingene vi har skapt av regionen,

e ha bilder av Universitas' bidrag

er. Bli med på et helt vanlig fotoprojekt om helt vanlige studenter.

Daoud Maach (21)

Midtøstenstudier med arabisk ved UiO (3.året)

For Daoud Maach er det viktig at mennesker på tvers av ulike etnisiteter, kulturer og religioner inngår dialog for å bygge broer og minske gapet mellom hverandre.

– **Jeg er en** borger av Norge. Jeg ser på meg selv som stolt av å være norsk.

Daoud Maach studerer midtøstenstudier med arabisk ved Universitet i Oslo (UiO). Maach er født og oppvokst i Norge, og har etnisk bakgrunn fra Marokko. Men vi bør aller helst ikke identifisere oss i nasjoner, mener Daoud.

– Jeg ser på meg selv som et menneske som er en del av det internasjonale samfunnet. Vi lever i det internasjonale nå, og bør ikke dele oss inn i grupper. Det skaper avstand mellom folk.

På fritiden jobber Maach som norsklærer ved KIA (Kristent Interkulturelt Arbeid) og i tillegg som koordinator hos utvekslingsorganisasjonen EF (Education First). Han ser også på seg selv som samfunnsengasjert med stor interesse for politikk, sosiologi og sport. Han mener det fint skal gå an å være praktiserende muslim og samtidig praktisere norske verdier.

– Levemåten min er innrettet etter islamske regler, og jeg tenker alltid på fremtiden med islam i bakhodet. Islam er en vik-

tig del av livet mitt, og jeg bruker islam til å få svar på veldig mye. I Norge kan man leve fritt slik man ønsker, og det passer meg utmerket. Det gir meg friheten til å praktisere min egen religion.

Han opplever ikke at hans levemåte som muslim kommer i konflikt med den norske levemåten.

– Jeg opplever generelt ting som lite konfliktfylt. Jeg studerer og jobber, og har en fin balanse mellom å leve etter norsk levemåte og å praktisere religionen min.

Maach er klar over at islam er et svært omdiskutert tema i dag. Han mener det kan komme av lav kunnskap om religionen blant noen.

– Islam er ganske komplekst. Det finnes flere forskjellige måter å tolke koranen på. For de aller fleste muslimer dreier det seg ikke om bokstavtro.

Han oppfordrer til dialog mellom mennesker på tvers av kulturer og religioner for å bygge broer og minske gapet mellom dem.

– Det er fullt mulig å respektere hverandre selv om man ikke aksepterer hverandre. Uansett om vi er muslimer, ateister eller høyreekstreme, er vi alle mennesker, og vi har muligheten til å akseptere hverandre.

Maach har lite til overs for Human Rights Service sitt bildeprosjekt.

– HRS' nye bildeprosjekt høres elendig ut. Hva er målet? Det er økt polarisering og fremmedfrykt. Det er ting jeg ikke ønsker skal settes i praksis, ting jeg står sterkt i mot. HRS er ute etter å nedverdige en hel gruppe i samfunnet.

Abdellah Elhafedi (20)

Fysioterapi ved HiOA (1. året)

For Abdellah Elhafedi er det viktig at folk blir kjent med muslimer, for å forstå at de fleste praktiserer religionen som en normal del av hverdagen.

– **Man kan selvfølgelig** være muslim og praktisere norske verdier. Islam handler om barmhjertighet, solidaritet, likestilling og demokrati. Det er jo nettopp dette som er norske verdier.

20-år gamle Abdellah Elhafedi studerer første året på fysioterapi ved Høgskolen i Oslo og Akershus. På fritiden trives han med trening. Han definerer seg som norsk-marokkansk muslim.

– Jeg har en fot i den norske kulturen og en fot i den marokkanske.

Han mener etnisitet ikke bør sette en stopper for at han skal få definere seg som norsk.

– Jeg snakker flytende norsk, jeg jobber, betaler skatt og studerer. Jeg er absolutt en del av det norske samfunnet.

– *Går det an å være norsk og praktiserende muslim samtidig?*

– Kanskje det er problematisk for radikale muslimer. Men for de fleste av oss som prakti-

serer religionen som en normal del av hverdagen, så er det ikke et problem i det hele tatt.

Han er klar over at det kan skapes misoppfatninger av muslimer, blant annet av bildet media skaper om islam. Men han har en tydelig oppfordring til de som sitter igjen med dette inntrykket.

– Bli kjent med en muslim. Det er viktig for folk å se at de fleste muslimer praktiserer religionen sin normalt. Vi er ikke terrorister, vi er ikke IS. Vi er akkurat som alle andre.

Selv om islam blir sterkt kritisert i media daglig, ser ikke Elhafedi på det som et problem.

– Å kritisere er sunt, og ikke farlig. Men når man kritiserer, må man passe på at man har hjemmel for det, og ikke kritiserer uten grunn. Når man ikke har en legitim grunn til å kritisere, eller gjør det uten å kjenne til situasjonen, går det over til muslimhat, og det er ikke greit.

Multikulturell: Abdellah Elhafedi har ikke problemer med å definere seg som både norsk og muslim. – Norske verdier og islamske verdier består av mye likt, sier han.

Memoona Saleem (22)

Bachelor i psykologi ved UiO (3.året)

Som styremedlem i studentorganisasjonen A Step Closer, ser Memoona Saleem på organisasjonens arbeid som et steg nærmere en bedre verden.

Memoona Saleem har et ønske om å gjøre verden til et bedre sted.

– Det beste med å være muslim er nok roen jeg den gir meg. Jeg har slitt med å føle meg hjemme i den norske og pakistanske kulturen, men i islam fant jeg identitetsfølelsen jeg lenge var ute etter. Islam gir livet mening i vanskelige perioder. Det er som et brennende lys når alt føles mørkt.

Memoona Saleem er 22-år og tar en bachelorgrad i psykologi ved UiO. Hun har etnisk opprinnelse fra Pakistan, og er markedsføringsansvarlig for studentforeningen A Step Closer.

– Jeg har alltid hatt et ønske om å bidra til samfunnet med det jeg kan. Jeg har alltid hatt et ønske om å gjøre en forskjell for samfunnet rundt meg, og å bidra til å gjøre verden til et bedre sted. Ved å være styremedlem i A Step Closer kan jeg i alle fall bidra med litt.

Saleem beskriver seg som samfunnsengasjert og som praktiserende muslim. Samfunnsengasjement er viktig for henne som muslim, fordi samfunnsengasjement og islam går hånd i hånd, mener hun.

– Islam lærer oss å verdsette og ta vare på de rundt oss. Det å kjempe mot urett, og hjelpe andre som ikke har det

like godt som oss, er elementært i islam.

– *Er det mulig å leve etter norske verdier og islam samtidig?*

– Jeg tenker at så lenge norske verdier ikke kolliderer med islam, så skal det gå fint an å leve etter dem. Det spørres hva som regnes som norske verdier. Det første som treffer meg er åpenhet, likestilling, toleranse og ikke minst ytringsfrihet.

Dette er også viktige verdier innen islam, legger hun til.

– Det blir da naturlig for meg at jeg også vil leve etter de verdiene.

Saleem mener at islamdebatten vi i dag ser mye av i media, er lite konstruktiv.

– Det finnes nyanser blant muslimer, og dette må folk begynne å forstå. Det har kommet til et punkt hvor islamdebatten kun går i sirkler, og ikke fører noe sted.

Det kan ha en negativ effekt på samfunnet, mener Saleem.

– Folk kan bli skremt og med det ikke tørre å bli kjent med muslimer eller mennesker med en annen etnisk eller religiøs bakgrunn enn den de selv har. Vi kan bli del av et samfunn der alle etniske eller religiøse grupper lukker seg for seg selv og ikke blir kjent med andre.

Samfunnsengasjert: Når Memoona Saleem ikke er på skolen eller driver med frivillig arbeid, trener hun. Hun opplever ikke at hennes levemåte som muslim kolliderer med den norske levemåten.

Karrar Al-amri (22)

Bachelor i religion og samfunn ved UiO (3.året)

Karrar Al-amri er verken født eller oppvokst i Norge. Likevel har han ikke problemer med å definere seg som norsk.

– **Hva vil det** si å være norsk? Hudfargen din? Hvilken religion du praktiserer? Hva slags mat du spiser? For meg er det å være norsk det å ha en tanke om at man kan inkludere flere. Det vil si at folk med forskjellig hudfarge, forskjellige religioner og etnisiteter aksepterer hverandre og lever sammen.

Karrar Al-amri studerer religion og samfunn på bachelornivå ved UiO. Han er nestleder i teologisk studentutvalg, og kom til Norge fra Irak i 2005. Han stiller seg uforstående til Hege Storhaugs fotoprojekt.

– Jeg er en person som tilbringer hele dagen på teologisk fakultet, studerer og jobber hardt. Og så blir jeg et offer for dette prosjektet ved at jeg en fredag går ut av en moské og blir avbildet, og dermed blir et symbol på et objekt som er truende for det norske samfunnet, sier Al-amri

Selv om han ikke er født i Norge, tviler han ikke på hvorvidt han vil se på seg selv som norsk eller ikke.

Bønn: For Karrar Al-amri er religion en viktig del av hverdagen. Når det er tid for bønn, ber han som regel inne på kapellet på teologisk fakultet.

– Det å være norsk vil si at man praktiserer norske verdier. En viktig norsk verdi er aksept. Det vil si å kunne akseptere folk som en del av samfunnet uavhengig deres etniske bakgrunn eller livssyn. Jeg er også norsk hvis man følger denne definisjonen.

– *Så norske verdier er ikke det* Sylvi Listhaug definerer som norske verdier?

– Nei, ikke i det hele tatt. Ingen har en klar definisjon på hva norske verdier er, men det er i hvert fall ikke det Listhaug presenterer som norske verdier, som å spise svin og drikke alkohol. Det er til og med

etniske norske som holder seg unna disse tingene.

Verdier er mer enn ting du kan ta på, mener Al-amri.

– Verdier er ikke mat eller drikke. Verdier vil si handlinger du setter høyt. Her i Norge vil det dreie seg om blant annet respekt til all slags mennesker, uavhengig deres etnisitet eller tro.

I tillegg til teologi, er Al-amri også interessert i fotball, basket og brasiliansk bryting. I hverdagen opplever han sjelden at religionen hans kolliderer med den norske levemåten.

– Jeg kjenner ikke på noen direkte konflikter mellom meg som muslim og samtidig norsk i hverdagen. Her på teologisk fakultet er folk generelt åpne, og folk har heller ikke noe i mot min tro eller levemåte.

– *Er det vanskelig å holde vennlige relasjoner med ikke-muslimer?*

– Jeg tror jeg har flere ateistiske venner enn muslimske. Så lenge man aksepterer og respekterer hverandre, så er det ikke noe som skal være problematisk. Det er islam som har lært meg at jeg skal ha respekt for andre uavhengig av deres trosbakgrunn.

Aruj Shah (22)

Klinisk ernæring ved UiO (4.året)

Religionsfrihet er en viktig norsk verdi, mener Aruj Shah. Et eventuelt forbud mot religiøse plagg vil bryte med denne verdien.

– **Jeg er redd** for et fremtidig forbud mot hijab. Jeg er redd for at jeg i fremtiden ikke kan få utøvet min religion slik jeg ønsker.

Aruj Shah er 22-år og studerer klinisk ernæring ved UiO. Hun er styremedlem i Mathjelpen, studentforeningen for ernæringsstudenter. Hun har etnisk opprinnelse fra Pakistan, men er oppvokst i Norge.

– *Føler du deg mest norsk eller pakistansk?*

– Hvis jeg møter en person på gata, og vedkommen de spør meg hvor jeg kommer fra, mener han hvor jeg opprinnelig kommer fra, fordi jeg har mørk hudfarge og bærer hijab. Hvordan kan jeg da føle meg norsk?

Shah har vanskeligheter med å definere seg som norsk, og mener mye skyldes samfunnet som deler folk inn i grupper.

– Vi hører alltid om et ‘oss’ og ‘dem’. Etniske norske mot minoriteter. Muslimer mot ikke-muslimer. Det er leit at vi deler oss inn i grupper selv om vi bor i et samfunn hvor folk flest deler samme verdier – det eneste som skiller oss er vårt kulturelle opphav og religion. Det skal ikke være noen hindring for at vi kan leve side om side.

Det å leve som muslim i Norge, anser hun ikke som vanskelig.

– Det går fint å leve som muslim i Norge. Norge er et fantastisk land å være muslim i, fordi folk er aksepterende.

Shah opplever som oftest ikke fordommer basert på religionen sin i hverdagen. Men hun forteller om episoder som hun har opplevd som krenkende.

– Det å be om bønnepause kan være litt problematisk. En gang var jeg på et førstehjelpskurs relatert til studiet mitt, og ba om et rom jeg kunne få be i. Da fikk jeg beskjed om å be på toalettet. Det var utrolig fornærmende.

Selv om hun ikke opplever store hindringer i hverdagen som følge av troen hennes, er hun enig i at det blir vanskeligere å være muslim når forbud mot hijab blir debattert i media.

– En viktig norsk verdi er religionsfriheten. Man skal få lov til å tro på det man vil uansett om man er kristen, hindu, muslim eller ateist. Hijab er et uskyldig plagg, og burde ikke plage noen andre. Et forbud vil gå imot religionsfriheten.

Shah mener Human Rights Service sitt prosjekt kan virke mot sin hensikt.

– Jeg tror de mest som er mest radikale kan bruke det til å rekruttere flere, og si: ‘Se, det norske samfunnet godtar dere ikke’.

Stikker seg ut: – Jeg opplever ikke ofte rasisme eller trakassering, sier Aruj Shah. – Men når folk ikke setter seg ved siden av meg på bussen, kan jeg fort tenke at det er på grunn av at jeg er synlig muslim.

utenriksredaktør: **Emilie Solberg**
utenriks@universitas.no 902 16 573

UTENRIKS

Verdens beste fotballspiller?

USA: Venezuelanske Deyna Castellanos, som spiller på collegelaget til Florida State Seminoles, ble i forrige uke nominert til årets beste spiller i verden av Fifa uten å ha spilt fotballkamper i profesjonelle turneringer. Til vanlig studerer Castellanos kommunikasjon ved Flori-

da State University. Nominasjonen har vekt harme i fotballmiljøer for å ha vært useriøs, siden Castellanos kun har spilt i amerikansk andre divisjon. På mandag måtte hun se seg slått på målstreken av fotballspilleren Lieke Martens fra Nederland.

La noche especial de
#DeynaCastellanos en #TheBest

Oversett fra spansk

SKIFRINDIMP: TWITTER

Kritiseres for «sosial

Det britiske prestisjeuniversitetet Oxford er nærmest blottet for studenter med etnisk minoritetsbakgrunn, viser nye tall. – Kulturen her er ikke representativ for de fleste, sier Oxford-student.

Storbritannia

tekst Stine G. Bergo

– De første ukene jeg var her, rettet jeg håret mitt hele tiden. Jeg tenkte jeg vil jo passe inn mer, så jeg burde prøve å være litt mer ... hvit, egentlig, sier Kit West-Hunter.

Kir-West Hunter er født i London, men foreldrene er irske og jamaicanske. Men karibisk bakgrunn er juss-studenten unik på St. Anne's college, Oxford, et av verdens mest prestisjefulle universiteter. Ifølge tall innhentet av The Guardian, tok 10 av 32 college i 2015 ikke inn noen elever med afrikansk- eller karibisk-etnisk bakgrunn på «A-level», som er en universitetskvalifiserende eksamen tatt på videregående skole i Storbritannia.

Det er første gang universitetet frigjør informasjon som viser studentenes etniske bakgrunn siden 2010. Tallene har vakt sterke reaksjoner i Storbritannia. Lignende statistikk fra Cambridge viser at seks av deres college heller ikke tok inn noen A-level-elever med afrikansk- eller karibisk-etnisk bakgrunn samme året.

Tidligere utdanningsminister i Storbritannia, David Lammy, kalte tilstandene for «sosialt apartheid», og mente Oxbridge, en samlebetegnelse for Oxford og Cambridge, mislyktes i å speile befolkningen.

– Kulturen her er latterlig

West-Hunter, som også jobber for BME-studenter (se faktaboks) ved universitetet, er enig i at Oxbridge har en stor jobb å gjøre når det kommer til rekruttere flere studenter med afrikansk- og karibisk-etnisk bakgrunn. Imidlertid mener hun

De nye tallene (2017)

- 10 av 32 Oxford-universiteter tok ikke inn noen svarte studenter.
- Bare tre Oxford-colleger og seks Cambridge-colleger ga minst ett tilbud om studieplass til en britisk A-level-elev i de seks årene fra 2010–2015.
- 1,5% av alle studieplatsbybudene fra universitetene gikk til elever med afrikansk eller karibisk bakgrunn.
- Særlig elever med afrikansk eller karibisk bakgrunn fra offentlige skoler, har lav sannsynlighet for å bli tilbudt plass ved Oxbridge.

FOTO: PRIVAT

Vil passe inn: Kit West-Hunter.

– Dersom de ikke klarer å rekruttere de beste hodene, er det jo negativt for dem selv også, sier han.

Mer tid

På epost til Universitas, svarer Oxford og Cambridge at de begge jobber for å rekruttere flere «svarte og andre etniske minoriteter».

– Vi jobber for å utvide deltagelsen ved universitetet, samtidig som vi vedlikeholder høy akademisk standard. Våre opptakelsesavgjørelser er utelukkende basert på akademiske hensyn, skriver Oxford.

Cambridge skriver i eposten at de gjør en «stor innsats for å tiltrekke BME-studenter».

– Vi jobber likevel noen ganger mot en underforstått misoppfatelse blant disse studentene om at Cambridge ikke er stedet for dem. Det vil kreve videre arbeid for å håndtere dette, skriver de.

West-Hunter tror at hvis universitetene og samfunnet ellers arbeider for å få studenter med afrikansk- og karibisk-etnisk bakgrunn til å søke på Oxbridge, vil kulturen endre seg med dem.

– Unge mennesker som aldri har opplevd en institusjon som denne ville endret den. Vi trenger mer tid. Tid og lettere tilgang, sier hun.

universitas@universitas.no

Definisjoner

Oxbridge

- En samlebetegnelse for University of Oxford og University of Cambridge, Storbritannias to ledende universiteter. Bakgrunnen er den statusen begge disse nyter både nasjonalt og internasjonalt, som gjør at de ofte sammenlignes.

BME

- «Svart minoritetsetnisk» (black minority ethnic). Refererer til ikke-hvite miljøer i Storbritannia.

den tidligere utdanningsministeren viderefører «en tanke om at BME-studenter ikke hører hjemme på Oxford».

– Det er ikke sunt å kritisere Oxford på den måten. Når du er 16–17 år og leser noe som det der, vil det bare forsterke en engstelse for å søke her, sier hun.

Juss-studenten peker på at etniske minoritetsstudenter som regel går på offentlige skoler, hvor de ikke får samme hjelp til med opptakelsesprosessen til uni-

versiteter som elever ved private skoler. Oxford burde bistå skolene med hjelp til opptakelsesprosessen, mener West-Hunter.

– Dessuten er kulturen her definitivt ikke representativ for de fleste i Storbritannia. Den er virkelig latterlig, sier hun, og viser til «ball, vin, ekstravaganse og en veldig intellektualisering av ting».

– Hudfarge som kriterium

Øivind Bratberg, førstelektor i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo, mener det er paradoksalt at Oxbridge har så bredt tilfang av internasjonale studenter, men mislykkes i å rekruttere et mangfold innad i landet. Han tror universitetene vurderer «skjevt» og nedprioriterer studenter med afrikansk og karibisk bakgrunn i opptaksprosessen.

– Tallene tyder på at hudfarge peker inn som et synlig eller usynlig kriterium for opptakelse.

Bratberg mener dataene fra universitetene er beklagelige, både utfra et ønske om samfunnshensyn og likeverd, og for universitetene selv.

Visste du?

David Lammy var den første briten med afrikansk bakgrunn som gikk på Harvard Law School.

FOTO: PIXABAY

For eliten? Nye tall fra det britiske universitetet Oxford viser at nesten ett av tre av universitetets studenter har etnisk minoritetsbakgrunn.

Vil forby sugardating-reklame

Student frigitt

FRANKRIKE: Ordføreren i Paris ønsker å forby datingsiden Rich Meet Beautiful, skriver Aftenposten. Etter at reklameplakatene ble plassert utenfor universitetet Sorbonne har de skapt raseri og reaksjoner blant studentene.

– Bak disse retusjerte bildene er det unge mennesker som kan ende opp i prostitusjon, sier Paris' viseordfører, Helene Bidard.

FOTO: GER ROGNLIEN ELGVIN

IRLAND: Den irske studenten, Ibrahim Halawa, ankom flyplassen i Dublin forrige tirsdag, etter å ha sittet fire år i fangenskap i Egypt, melder Reuters. Halawa var 17 år da han ble fengslet i 2013 sammen med flere hundre andre demonstranter under en protest. Siden den gang har myndighetene og familien jobbet for å få han hjem igjen.

Alltid utlending

FOTO: MATS JOHANNESEN

Melding hjem

tekst Signe Rosenlund-Hauglid

Etter tre uker i Japan klarer jeg ikke helt å riste av meg følelsen av at jeg aldri ville passet inn her.

Det regner i Tokyo, men kun små drypp av vann får lov til å treffe asfalten i glippene mellom de mange hundre paraplyene som presser seg rundt hverandre i gatene. Shibuya, den sentrale bydelen som er kjent for å ha et av verdens travleste lyskryss, er spesielt levende i kveld. Det er helgen før halloween – og mennesker utkledd som minions, superhelter, hekser, zombier og filmkarakterer stiller seg opp på hver sin side av krysset. Det unaturlige skarpe lyset fra de mange reklameplakatene skinner ned på radene av folk som venter.

Selv om det ikke er vanskelig å peke ut de få vestlige turistene som har reist til Shibuya for å overvære en japansk halloween, er de heller ikke mange. De fleste menneskene i hovedstaden er naturlig nok japanere – men samfunnet er kanskje noe mer homogent enn andre. Under en halloween-fest hjemme hos noen venner i Tokyo kvelden før, kom jeg i snakk med en kanadisk kunstner som var utkledd som en slags zombie. Han er gift med en japansk kvinne, snakker flytende japansk og har bodd her i over åtte år. – Jeg vil likevel alltid bli sett på som en utlending, fortalte han før han smilte oppgitt, stumpet røyken og gikk inn igjen i huset for å hente mer øl.

Jeg kan forstå følelsen til en hvit, over gjennomsnittlig høy, kanadier bosatt i et asiatisk land. Selv var det første ordet jeg lærte på kantonesis, da jeg bodde i Hongkong i fjor høst, «gweilo», som betyr «utlending». Man er alltid synlig annerledes. Men mens det i mange andre samfunn ikke ville fått noen til å heve øyenbrynene, er det i Japan synonymt med at du trolig ikke kjenner kulturen eller snakker språket. Hongkon-

gernes «gweilo» skiller seg ikke så rett lite fra japanernes «gaijin» – som på engelsk oversettes til «alien».

I tillegg, tro det eller ei, kjører japanske myndigheter en hardere integreringspolitikk enn Sylvi Listhaug. Eksempelvis søkte 69 syriske flyktninger om oppholdstillatelse her mellom 2011 og 2016. De siste to årene har bildene av overfylte gummibåter, utbombede hus i Raqqa og rapporter om mennesker i ekstrem nød preget mediebildet over hele verden. Syv syrere fikk bosette seg i Japan i fjor. Syv. Selv om flyktningkrisen kanskje ikke får like mye spalteplass lenger, er den på langt nær over – millioner av mennesker er fortsatt på flukt, og flere vil det trolig bli. I 2016 fikk totalt 28 personer oppholdstillatelse i Japan. Nesten 11.000 mennesker søkte, men avslagsprosenten lå på 99 prosent.

Den nå nylig gjenvalgte statsministeren, Shinzo Abe, sa i 2015 at Japan måtte ta vare på sitt eget folk før de kunne ta hånd om flyktninger, etter å ha mottatt krass kritikk fra FN. Jeg reiser vanligvis ikke på ferie for å undersøke hvorvidt jeg skal bosette meg i et annet land, men jeg tror ikke jeg ville slått meg ned her. I mine øyne er Japan først og fremst et land for japanere, og man kan undre seg over hvorfor et av verdens mest utviklede land ikke vil dyrke et større kulturelt mangfold.

Denne oktoberkvelden sørger ironisk nok en ganske amerikansk tradisjon for at folkemengden rundt Shibuya-krysset er svært lite homogen. Lyse japanske kvinnestemmer fra reklamefilmene som spilles av på store skjermer utenpå de høye bygningene, konkurrerer om oppmerksomheten til de festkledde menneskene som venter. De siste bilene kjører forbi, dirigert av trafikk-konstabler med lyssabler i hendene. Det blir grønn mann. Hundrevis av mennesker flettes inn i hverandre på sekunder.

It apartheid»

olleger ikke tok inn noen studenter med afrikansk- eller karibisk-etnisk bakgrunn i 2015. Prestisjeuniversitetet har de siste ukene blitt kritisert for

kulturredaktør:
ellars@universitas.noRegine Stokstad
470 21 014

KULTUR

KULTURANBEFALING

Regine Stokstad, kulturredaktør i Universitas

Mord og morskomplekser

NETFLIX: Hvis du tror det går ned på PSI om dagen må du sjekke ut Netflix-serien Mindhunter. Det er ikke bare psykologistudenter som krangler om praksis. På slutten av 1970-tallet utvider to FBI-agenter kriminalvitenskapen ved å intervju

fengslede seriemordere for å forstå hvordan de tenker. Her jaktes det ikke bare på mordere. Litt som Freud, jakter Holden Ford og Bill Tench på morskomplekser og andre traumer av psykoseksuell karakter. In treatment møter Criminal Minds.

Lånekassen fyller

I november fyller kassen som studenter elsker å hate 70 år. Den er imidlertid langt unna pensjonsalder, skal vi tro direktøren.

Jubileum

tekst Philip A. Johannesborg
foto Lucas Ibanez-Fæhn

I 1947 var det 2 173 låntakere i Statens lånekasse for utdanning. I dag er det nesten en halv million nordmenn som får lån eller står i gjeld til ordningen. Det hersker liten tvil om at kassen har vært en av de viktigste velferdsordningene etter krigen, både gjennom å skape et opplyst demokrati og til å bryte ned sosiale klasseskiller.

– Studentene tar nok Lånekassen for gitt, men det syns jeg også at de skal. Da jeg var ung var det bare Vietnamkrigen som kunne stable på beina så lange protesttog som det Lånekassen klarte, forteller Per Olaf Aamodt, forsker på utdanningspolitikk ved NIFU.

Han har forsket på Lånekassen, og ledet for 20 år siden en utredning om utdanningsstøtten. Aamodt var selv student på 70-tallet, en tid hvor mange tok til gatene for å protestere.

– Stemningen på 70-tallet skal man nok ikke romantisere for mye, men var man misfornøyd med Lånekassen okkuperte man et regjeringsbygg. Noen demonstrasjonstog satt seg jo bare ned innenfor dørene i Høyblokka og ble sittende.

Støtte fra staten

De skandinaviske landene var tidlig ute i verdenssammenheng med å skaffe en slik støtte fra staten. I andre land har de ordninger som ville vært utenkelig i Norge.

– I Norden får studenter minimalt med støtte av foreldre, mens i de kontinentale landene er det mer betydelig. I Tyskland kan studenter trekke foreldrene sine for retten om de ikke får støtte til studier, men jeg er ikke sikker på om noen faktisk har gjort det noen gang, sier Aamodt.

Lånekassen er ikke bare en velferdsordning, den er også et poli-

Lånekassadamen: Marianne van den Houten Andreassen er ikke bare administrerende direktør for Statens lånekasse for utdanning. Hun har også vært statssekretær for Arbeiderpartiet

tisk virkemiddel, og en like integrert del av utdanningspolitikken som finansiering av universiteter og høyskoler er.

– I Norge tenker vi at studie-støtten skal bidra til sosial utjevning ved å gi mulighet til å ta utdanning. I Storbritannia og noen andre land er derimot er rettferdigheten snudd på hodet. Fordi studenter hovedsakelig kommer fra velstående familier, mener de det er urettferdig at også resten av samfunnet må betale for deres støtte.

Hvor mye man skal få i støtte har vært diskutert siden Lånekassens begynnelse. Ifølge Aamodt er det ikke bare å øke studiestøtten nå som «standard-studenten» ikke finnes lenger.

– Kostnadsutviklingen og boligprisene i de store byene har helt opplagt økt mer enn utbetalingene har gjort. Men vi kan ikke si 'du studerer i Oslo, så du får 15 000 i måneden, mens du som studerer i Volda får bare 5000'.

Langt utenfor sentrum og nærmeste utdanningsinstitusjon på Risløkka ligger Lånekassen. Administrerende direktør, Marianne Andreassen tar i mot Universitas med kommunikasjonsrådgiveren på slep. Kun dager før bursdagsfeiringen er det kun tomme twist-sjokolader i en skål som vitner om feiring.

– Hvordan føles det å fylle 70 år?

– Lånekassen har vært med på å bygge opp landet vårt. Først og fremst er jeg veldig stolt over å ha vært en del av det.

– Takknemlig

Andreassen har vært direktør for Lånekassen i fem år. Selv har hun et godt forhold til Lånekassen, selvfølgelig.

– Jeg hadde ikke sittet her om det ikke var for Lånekassen. Jeg var den første i min familie som tok høyere utdanning. Til og med mine eldre søsken fulgte etter meg. Takket være Lånekassen var jeg nok en pioner i min familie.

– Føler du at du står i gjeld til Lånekassen?

– Hehe, jeg vil heller si at jeg er takknemlig.

Penger på konto

Andreassen mener de fleste studenter ikke tenker så mye over Lånekassen. Likevel har ordningen gitt sine viktige bidrag til at befolkningen blir mer kompetente. Det er ikke hverdagskost å være direktør for kassen som omsetter for 27 milliarder kroner, og med nesten en halv million kunder.

– Studentene er utålmodige, de vil helst ha pengene på konto i samme stund som de har søkt. Vi må henge med og levere stadig raskere.

Tidligere i vår ble det slutt på at studenter kunne møte opp fysisk for å rådføre seg med Lånekassen. Ifølge Andreassen legges det derfor mye prestisje i å være gode på nett.

– Drømmen er at studentene skal tenke 'wow, så lett det var å søke, et klikk her så er pengene på

konto', sier direktøren.

Med god statistikk over studentene i Norge, inntar Lånekassen en fagrolle som stadig gir råd til departementet.

– For noen år siden hadde vi en sak som gjaldt grunnstipend blant elever på videregående. Da viste det seg at 40 prosent av alle elever i videregående opplæring fikk grunnstipend, som egentlig skulle gå til familier med svak økonomi. Men det er jo ikke 40 prosent fattige familier i Norge.

Denne uken skal noen av Lånekassens utsendte stå på stand ved forskjellige utdanningsinstitusjoner for å vise frem seg og sine 70 år. Det blir kanskje ikke raketter og champagne, men det blir balleronger og lansering av en rapport om Lånekassens IT-historie.

– Blir det kake?

– Hehe, nei.

– Men det blir mye godteri, skyter kommunikasjonsrådgiveren inn.

kulturredaksjonen@universitas.no

Kunstdebatt

REKTORPORTRETTET: Debat-ten om Vebjørn Sands portrett av tidligere rektor Ole Petter Ottersen slår fortsatt gnister. Lørdag kveld publiserte Aftenposten kunstner Dag Hols kommentar mot «den gørr kjedelige, blodløse, åndløse

og samtidskorrekte kunsten.» Selvmener Hol at Sands portrett er det opplagt beste portrettet som er malt av en universitetsrektor i Oslo. «Befriende og modige ord av Dag Hol, » skriver Sand på sin Facebookprofil.

Kjære catcallers

IKKE ET KOMPLIMENT: Den nederlandske designstudenten Noa Jansma (20) forsøker med instagram-kontoen @dearcatcallers å fremheve seksuell trakassering av kvinner i hverdagen. Siden hun startet prosjektet for to måneder siden har hun

med hashtaggen #Dearcatcallers lagt ut selfies sammen med menn som har gitt henne uønsket oppmerksomhet på gaten. BuzzFeed rapporterer at Jansma startet kontoen etter at hun deltok i en klassediskusjon om seksuell trakassering. – Jeg innså

at kvinnene i klassen visste hva jeg snakket om, mens mennene ikke engang trodde på at dette fortsatt skjer, forteller hun. Nå oppfordrer andre til å videreføre hashtaggen mot menn som for eksempel plystrer eller tuter etter deg på gata.

70 år

i finansdepartementet på 90-tallet, samt konserndirektør i Sparebanken 1 i år 2000.

27TH FILMS FROM THE SOUTH FESTIVAL 09–19 NOVEMBER 2017 • OSLO
WWW.FILMFRASOR.NO
FACEBOOK.COM/FILMFRASOR
FILM FRASØR
FILMS FROM THE SOUTH
NO. 1 FILM FESTIVAL IN OSLO

JORDA RUNDT PÅ 11 DAGER FOR 600 KRONER

Film fra Sør er Oslos største filmfestival, og viser kvalitetsfilmer i alle sjangre fra Asia, Afrika og Latin-Amerika.

FESTIVALLPASS STUDENT
600,- (ord.pris 1050,-)
Gir fri inngang til alle filmene under festivalen. Selges kun i et begrenset antall.

ANDRE PRISER
Klippekort (5 filmer) 460,-
Enkeltilletter 115,-
Åpning og avslutning: 135,-

Bli med på eksklusive førpremierer med spennende gjester og opplev noen av høstens mest engasjerende dokumentarer, episke dramaer, hårreisende thrillere og spenningsfulle actionfilmer.

Festivalpass og klippkort kan kjøpes på Vika, Saga, Klingenberg og Cinemateket. Ved kjøp av festivalpass til studentpris må gyldig studentbevis forevises. Se info om program og billetter på www.filmfrasor.no

Mobilfri ga skolebøker og blyanter

Appen Hold gir poeng til studenter som legger bort mobilen. Nå har den bidratt med over 200.000 kroner til årets TV-aksjon.

TV-aksjonen

tekst Rachel Elisabeth Antonsen
foto Øyvind Aukrust

Appen ble utviklet da tre studenter ved Copenhagen Business School slet med å holde konsentrasjonen oppe. Når skolehverdagen ble fylt med sosiale medier, ønsket studentene å gjøre noe for å få konsentrasjonen tilbake. Nå har appen over

120.000 brukere i Skandinavia, og rundt 85.000 brukere i Norge.

Mobilfri tid

Studenter som bruker appen får poeng dersom de legger mobilen fra seg. Disse poengene kan senere brukes til små premier. I år gikk årets TV-aksjon til UNICEFs arbeid for å gi utdanning til barn rammet av krig og konflikt, og i fem dager kunne studentene bidra til aksjonen i bytte mot tiden sin.

– TV-aksjonen i år hjelper barn til utdanning, noe vi tenkte var en god match, forteller daglig leder i Hold, Maths Mathisen.

Med på laget har selskapet hatt Microsoft og Tine. De har gitt 100.000 kroner hver til prosjektet som Hold har brukt til å kjøpe produkter fra TV-aksjonen – som

brukerne igjen kunne velge som premier. Hele 202.445 kroner har Holds brukere samlet inn når de har brukt appen. Nå vil selskapet gi pengene til UNICEF.

– En time uten mobil ble for eksempel en skolebok, og 20 minutter ble tre blyanter. Ved å investere tiden sin og samtidig forbedre konsentrasjonen har studentene bidratt til at et barn i Syria får gå på skole.

Positive tilbakemeldinger

Årets TV-aksjon ble en positiv opplevelse for selskapet, som nå ønsker å fortsette med slike prosjekter. Likevel er de avhengige av samarbeidspartnere for å kunne bidra med en så stor sum. Tilbakemeldingene for prosjektet har vært gode, men Mathisen har også

merket et forbedringspotensiale dersom dette blir et årlig prosjekt.

– Noen var litt sure fordi vi ikke holdt på lenger, eller fordi de ville bidra mer eller skulle ønske de fikk vite om prosjektet tidligere. Det virker som at studentene er villige til å gi og at de ønsker å bidra, forklarer Mathisen.

Nå vil Mathisen starte tidligere og bli en fast del av TV-aksjonen.

Vinn-vinn-situasjon

Av de norske studentene som bruker appen, bidro over 14.800 studenter til TV-aksjonen. Mathisen beskriver prosjektet som en vinn-vinn-situasjon for studentene.

– Det er litt rart at man skal legge fra seg telefonen og få noe for det, men her gjør det at du presterer bedre på skolen samtidig som

du hjelper noen andre.

Per i dag er Hold er en app for studenter i høyere utdanning, men på sikt ønsker Mathisen at også studenter på videregående skal kunne bruke appen.

– Det er vel så viktig for dem. De sjekker mobilen dobbelt så ofte som jeg gjør.

kulturredaksjonen@universitas.no

Dette har studentene samlet inn via appen Hold

- 23.700 blyanter
- 2200 skolebøker
- 1900 skolesekker
- 1260 fotballer
- 1.060.800 minutter

kilde: Hold AS

FAVORITTLÅTA: – Den første spiren til «The Great Unknown» kom til meg da jeg sykla hjem i Berlin. Jeg hadde vært et sted, og sannheten er at jeg var litt forelska. Men like mye i livet som i et menneske, hvis du skjønner? Et elevert øyeblikk liksom, på den sykkelen. Så kom liksom det derre, sier Kolstad og nynnner. Etter mange forsøk var det nære at Kolstad og medprodusent Yngve Sætre ga opp låta, men til slutt gikk hun tilbake til den første demoversjonen av sangen – som ble favoritten hennes på plata.

KAPITALIST I EGET LIV

SANDRA KOLSTAD VIL VISE FOLK AT EN ANNEN VIRKELIGHET ER MULIG GJENNOM MUSIKKEN. LIKEVEL ER HUN LITT REDD FOR AT HENNES EGEN VIRKELIGHET BLIR FOR STREBERSK.

tekst: RUNA FJELLANGER foto: KRISTINA KVAMMEN og ANGELIQUE CULVIN

– **Jeg må bare** ha snusen min, jeg er helt snusnar-koman.

Hun er kledd i hvitt – men har barbente føtter. Midt i forfatterleiligheten i Litteraturhusets i Oslo går Sandra Kolstad (32) rundt som om hun bor der – på tross av at de eneste personlige gjenstandene som ligger fremme er en boks med snus, en flaske vin og en sølvveske.

– I Berlin bor jeg i en bakgård, med vinduer på alle kanter. De som bor rett overfor meg er sånne vaskenarkomane. Henger alltid ut av vinduet og slår på et teppe. De er et pensjonert ektepar og kan ikke ha en stor leilighet, det er veldig søtt, men hver dag står de og skurer vinduer, slår tep-per og stirrer rett inn i min leilighet. Når jeg vasker må jeg liksom vise det til dem.

– *Det er kanskje det man gjør når man er pensjonert?*

– Vasker, ja. Jeg synes det høres kjempedeilig ut.

– *Å vaske eller pensjonere seg?*

– Begge deler! Pensjonere seg, det har jeg lengtet etter absolutt hele li-vet. Og det gjør jeg fortsatt.

Kolstad snakker med begge hen-dene. Hun lener seg frem og tilbake i stolen, løfter beina opp i en annen stol og gestikulerer så håret hun har satt opp i en knute på toppen av ho-det rister fra side til side.

Lett og lekent, litt pop, litt elektro-nika, litt 80-talls vibber. Lydbildet er åpent og overrasker stadig. Man blir glad av å høre på Sandra Kolstad. Det blir man av å se henne også, hun hopper rundt på scenen, sjarmerer publikum og forteller historier med et lurt smil. Kolstad tar på seg sølvdrakten og ser ut som en superhelt som har kommet til Litteratur-huset for å redde popmusikken.

Det er vanskelig å oppsummere det seneste året i Kolstads liv raskt: Hun har rukket å bli nominert til Hedda-prisen for komposisjonen til «Songfu-glen» på Det Norske Teateret. Hun debuterte som skuespiller i «Familien som kunne snakke om alt» på Den Nationale Scene i Bergen – der hun i til-legg har komponert musikken. Og så har hun gitt ut det kritikerroste albumet «San Silva», vært på turne og laget musikken til Litteraturhusets jubi-leumsforestilling «Den politiske kroppen».

– Det er kanskje derfor jeg gleder meg til pensjo-nisttilværelsen! sier 32-åringen og ler.

– I det siste har jeg tenkt mye på at vi er så opp-tatte av at alt vi gjør skal ha nytteverdi. I ytterste konsekvens betyr jo det bare at jeg helt har inter-nalisert den kapitalistiske logikken. Forstår du hva jeg mener?

Sånn snakker Kolstad, hun sier en ting, skyter inn en ting eller to, så er det tilbake til det første.

– Det er jo en balansegang, det å kreve mye av deg selv. Det er jo på en måte bra.

Hun ser ut i luften, tenker seg om.

– Men man kan fort bli kapitalist i eget liv.

Kolstad har alltid gjort ting på sin egen måte. Da hun gikk på barneskolen fant hun ut at favo-ritthuskestativet hennes skulle fjernes. Det nektet hun å finne seg i.

– Vi sto opp midt på natten, venninnen min, faren hennes og jeg. Så skrudde vi ned huskene og stjal dem. Vi tok virkeligheten i våre egne hender.

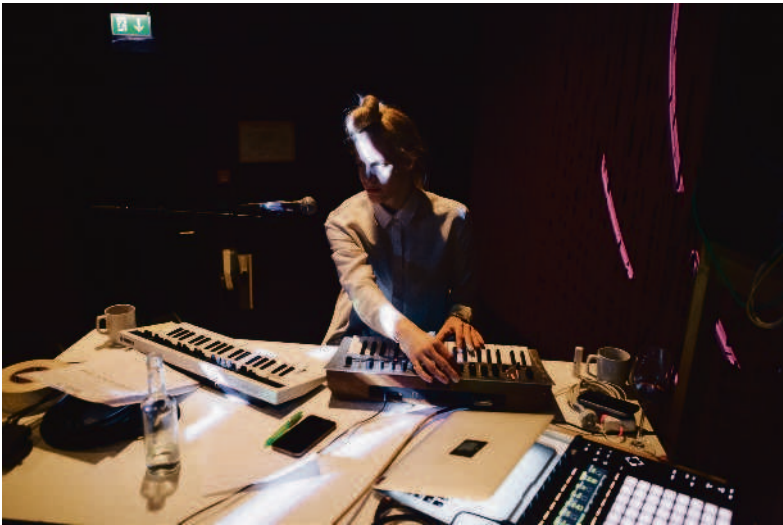
Kolstad har alltid vært opprørsk – og oppfinn-

som. Lenge før hun stakk av med husker, pleide hun å dikte opp historier ved gudmorens middagsbord.

– ‘Sandra, det var vel ikke akkurat det som skjedde’, sa venninnen min da jeg fortalte hva som hadde skjedd mens vi lekte. Jeg tror ikke jeg ville lyve, men jeg hadde et behov for å se at en annen virkelighet var mulig.

Å se for seg en annen virkelighet, eller en annen verden enn den vi lever i, mener Kolstad at er en politisk handling.

– Marx definerte mennesket som det dyret som har evnen til å forestille seg noe annet. Kunstens radikale potensiale er at den kan vise folk at en an-nen virkelighet er mulig.

Selv vokste hun opp på Major-stua og i Bærum, sammen med en søster, en bror, mor som er kosty-medesigner og far som jobber med integrering – «og i sin tid drev den smått legendariske platesjappa Ut-opia i Oslo». Men selv om Bærum er kjent som en av landets blåeste kommuner, var ikke Kolstad en en-som radikaler. Etter hvert startet hun og bestevenninnen, Idun, opp Bærum Sosialistisk Ungdom. Like-vel prøvde de først å passe inn, på tross av at det ikke var noen Miss Sixty-bukser å få hjemme. De trå-let ofte loppemarkeder på jakt et-ter brukte poloskjorter, som moren til Kolstad redesignet.

– Men etter hvert fikk jeg og Idun helt fnatt av at ting var så trangt på så mange måter, og en politisk bevisst-het slo inn for fullt. Da starta vi noe som het Syk-kelbanden SAIN, og sykla rundt i Bærum kledd ut som berter, med små bertevesker med cans oppi og tagga på Hennes & Mauritz-plakater.

På plakaten skrev Sykkelbanden SAIN alt fra «Jeg er sulten» til «Slett u-landsgjelda».

– Alle skjønte jo at det var oss, for det var ingen andre som mente sånne ting.

Som tenåring ville Kolstad bli konsertpianist. Hverdagen var fylt med Wolfgang Plagge og tidlige morgener i Østre kirke.

– Da jeg skjønte at det ikke var min greie like-vel, hadde jeg brukt så mange år på å bygge opp den identiteten at jeg havna i et underlig vakuum. Jeg studerte litt, reiste mye og ble mer og mer ulykkelig.

– Jeg kom hjem etter å ha bodd med nomader i Mongolia i en måned, det var fantastisk, men da jeg kom hjem var jeg helt underernært og trist. En sen kveld på kafeen ved Sogn studentby tok mamma bare tak i meg og sa: ‘Sandra, gjør det da! Du må bare gjøre musikken’.

Debut-EPen «All that we are» (2009) kom ikke lenge etterpå. Kolstad dro til København og spilte den inn på Rytmask musikkonservatorium. ►►

5 KJAPPE

Har du noen forbilder?

– Den første jeg tenkte på var Laurie Andersen. Og Siri Hustvedt. Det er få ting som har fått meg til å tenke og føle så mye som det hun har skrevet. I det hele tatt har hun grepet om begge de to tingene: De rasjonelle og det irrasjonelle. Det er jeg dratt mot.

Mest skjellsettende leseropplevelse?

– Jeg er alltid så farga av det jeg nettopp har lest. Lucia Berlin sin Håndbok for vaskedamer, som jeg virkelig synes var god, og så har jeg satt stor pris på Elena Ferrante-bøkene.

Låta du spiller oftest?

– Det vet jeg! «Where will I be» med Emmylou Harris. Den har jeg hørt på siden jeg var liten, jeg hører på den flere ganger i uka og har gjort det i tjuå år. Hver gang jeg hører den tenker jeg at det er ok å dø og at det er ok å leve.

Hva danser du til?

– Jeg danser masse aleine. I sommer har jeg dansa mye til Kali Uchis sin «Tyrant». Det høres ut som om hun sier «himmel og jord»!

Hvis du hadde én time mer i døgnet, hva hadde du brukt den til?

– Akkurat nå? Sove.

◀◀ Der møtte hun også han som ble hennes første ektemann, og ble både plateartist og gift. Men mens artistkarrieren bare fortsatte, tok ekteskapet etter hvert slutt.

– Det er en veldig god mann jeg var gift med, det angrer jeg ikke på i det hele tatt. Det var en solskinnsskilsmisje. Vi satt i leiligheten vår i Berlin og så på alle minnene, drakk vin, lo og gråt – men av glede! Vi hadde våre runder med smerte, selvfølgelig. Hvis ikke har man ikke hatt kjærligheten. Men det var liksom som om vi var ferdige med smerten da, sier hun.

Det største vendepunktet kom likevel da et annet forhold nylig tok slutt.

– Med tiden tenker jeg mer og mer: gud, jeg er så glad for å være menneske. Det er vanskelig å formulere det uten at det høres erkebanalt ut, men jeg har blitt klar over at det er nok. Det er fint og det er smertefullt, men det er fordi vi er mennesker, og det er gaven vi har fått, sier Kolstad.

– Jeg tenker man må være følsom for å være menneske. Jeg opplever ikke uroen og angsten som like truende som før, for det er noe av det mest menneskelige vi har. Det er det som skiller oss fra psykopatene.

«I dag er **SAN SILVA** en måned gammel, og hen sier TAKK FOR KJÆRLEIKEN!» skriver Kolstad på Facebook. Bak «San Silva» ligger flere av Kolstads kjemphester.

– Sølv er nest best, skjønner du? Det får faen meg være bra nok i livet. Man trenger ikke alltid å stå på pallen og glimre i gull.

Hun snakker om tittelen på det nye albumet sitt. En farge, et sted, et «henneske» og en mormor.

– Når jeg lager musikk oppleves det like mye som å lage et sted. San Silva kan jo høres litt ut som et sted. 'Skal vi dra til San Silva?'.

– Men først og fremst er San Silva det jeg kaller et 'henneske' som beveger seg rundt i et univers jeg har skapt. Hen er, som det ligger i begrepet, en slags ikke-kjønnnet og litt aldersløs skapning, forteller hun.

– Det jeg ikke har sagt til noen er at mormoren min het Silva.

Silva var datter av Severin, som var kaptein på en hvalfangstbåt. Huset ved havet Kolstad skriver i, var det han som bygde.

– Det er også en liten hommage til henne, for de som får minst plass i offentligheten er kvinner, jo eldre de blir.

Kolstad produserer sin egen musikk, og har vært engasjert i debatten rundt kvinnelige produsenter. Til Ladyfest på 8. mars 2018 skal bestillingsverket «Munnstykke» være klart, som Kolstad lager sammen med Marianne Stranger. Når hun spiller på ungdomsskoler sammen med Rikskonsertene merker hun blikket på kvinner godt.

– Det er oppsiktsvekkende lite som skal til, for at folk opplever at noe er utenfor normen. På videoene i bakgrunnen ser man et sted at jeg har litt hår under armene, da ser jeg at noen av guttene bare 'æææ', sier hun og mimer forferdet.

- **Plager det** deg hvis jeg spiser litt mat mens vi snakker?

Kolstad finner frem en pakke sushi fra Rema 1000.

– Det glamorøse livet, sier hun og ler.

Det nyeste albumet hadde arbeidstittelen «Music for me, music for you». 32-åringen ville skrive sanger som tilsynelatende høres ut som kjærlighetssanger, men som også er noe annet.

– Det må jo være de mest brukte ordene i popmusikk, «me» og «you». Jeg hadde lyst til å utforske det, kan det være andre størrelser enn «jeg som er forelska» eller «jeg som har kjærlighetssorg», og «du som er en dust» eller «du som er mannen eller kvinnen i et liv», sier Kolstad, før hun tar en ny bit sushi.

Hun vil tøye «jeg»- og «du»-begrepene, og mener vi er for opptatte av det unike individet, og av forskjellene mellom folk.

– I Tyskland betyr det noe for mange om melka koster 1 euro eller 1,20 euro. Ikke sant? For middelklassen handler politikk mye om identitet, så det er lett å glemme at de mest avmektige er de som får kjenne mest på politikken konsekvenser. Det er de som får kjenne politikken på kroppen.

magasin@universitas.no

«Det er oppsiktsvekkende lite som skal til for at folk opplever at noe er utenfor normen»

1. SJELENS LEKKASJE: – Jeg tenker veldig mye på stemmen som en slags lekkasje. Gjennom stemmen lekker vi ut. Klisjeen er jo at øynene er sjelens speil, men jeg tenker at det er stemmen, jeg. Man røper veldig mye.

2. SKÅLI: – Når norske mennesker skriver om musikken min, skriver de alltid sånn «her hører vi lyden av de mørke Berlin-klubbene». Mens i Tyskland skriver de ofte sånn «her hører vi lyden av de mørke norske skogene og fjordene». Det synes jeg er litt fint, det sier liksom noe om hvor elastisk lytteevnen er, man hører litt det man forventer.

3. STILLE FØR STORMEN: Først tuller og tøyser de, snakker om livet, Oslo og alt mulig. Så blir Sandra Kolstad og Edouard Louis helt stille, som om de mediterer, mens resten av rommet summer av lyd.

4. SILVA: Når hun spiller konsert har Kolstad en sølvdrakt med lange frynser og ledlys på buksa. – Mamma er klesdesigner, så hver gang jeg lager en plate går jeg til henne. Jeg forteller, vi drikker kanskje litt rødvin og så bare kommer det frem, forteller hun.

5. DUO: – Du må ta bilde av meg og Ragnar! sier Sandra Kolstad. På konserten på Litteraturhuset i Oslos 10 årsfest gjestet Ragnar Hovland sangen «Hurricane».

«Marx definerte mennesket som det dyret som har evnen til å forestille seg noe annet. Kunstens radikale potensiale er at den kan vise folk at en annen virkelighet er mulig»

debattredaktør: **Runa Fjellanger og Stine G. Berge**
debatt@universitas.no 901 59 831
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

Kjære Lånekassen, gratulerer med dagen!

Utdanningsstøtte

Studenttillitsvalte i NTL Ung, Marie Træland, Bergen Lone Lunemann Jørgensen (bildet), Oslo og Akershus, Simen André Knutsson, Trondheim

LO har spelt ei viktig rolle i å bygge utdanningssamfunnet, gjennom mellom anna etableringa av Lånekassen som et verktøy for å sikre lik rett til utdanning for alle.

Denne veka feirar vi Noregs desidert vakreste 70-åring – nemlig Lånekassen. Eit bursdagsbarn som berre har blitt betre med åra. Frå den spede starten i 1947, kor ein fekk rundt 1000 kroner i året – i lån. Etter andre verdskrigen skulle Noreg byggast opp igjen, og det var eit stort behov for arbeidskraft. Det var viktig for fagbevegelsen, då som no, at utdanning ikkje berre skulle vere noko for dei med tjukk lommebok, men også for vanlege folk. Vegen mot statleg studiefinansiering var eit faktum, og Lånekassen blei oppretta 1.november 1947.

Ideen bak var strålende, og konsekvensane likeins. Vi har aldri vore fleire som tek høgare utdanning i Noreg i dag, og foreldra dine kan like godt vere mekanikarar eller omsorgsarbeidarar som advokatar og legar. Vi som studerer i dag er heldige.

Men – for det er alltid eit men: 75% av oss som studerer, har deltidsjobb utanom studia. Dette er eit problem. Ikkje fordi det er galt å skaffe seg arbeidserfaring,

men vi må gjenreise ideen om heiltidsstudenten. Vi i NTL Ung jobbar for at det skal vere så bra som mogleg å vere student. Det er lesesalen som fyrst og fremst er arbeidsplassen vår, og det er der vi lærar det vi skal bidra med i arbeidslivet når vi er ferdige å studere. I tillegg vil vi auke stipenddelen til 50%, binde studiestedet til to gonger Folketrygda sitt grunnbeløp (G), og ha ei politisk styrt, låg rente på studielånet.

Alt dette er det mogleg å få til. Men slik som alle andre rettar i arbeidslivet og ordningar i velferdssamfunnet, så er det ingenting som kjem av seg sjølv. Nokon har kjempa for at vi jobbar åttetimarsdag, at vi får stipend i tillegg til studielån, og at vi ikkje har skulepengar ved norske universitet og høgskular. Stadig fleire norske ungdommar er ikkje fagorganiserte, fordi dei ikkje veit kvifor det er lurt. Rettane i arbeidslivet og i studiekvardagen heng saman, og det er vi som studerer i dag som skal bygge landet når vi skal ut i arbeid. Difor ropar vi høgt hurra for Noregs vakreste 70-åring, og ynskjer velkommen på laget til dei som vil vere med å jobbe for eit arbeidsliv for framtida!

universitas@universitas.no

Ukas tweets:

sussi real not fake @sussiban
Du har hørt om HF-gutten, nå gjør deg klar for HF-jenta... Hun er kjempesnill og lar deg alltid se på notatene hennes
~\ (^^) ~/

jØrgeN @t_artvandelayind
[forklarer offside-regelen til en hf-gutt] - det er som når karl ove knausgård kommer før han får tatt av seg buksa..

Min kamp-bøkene er mildt sagt preget av offside, ja

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Vi er ikke et B-lag

Velferdstinget

Velferdsting-representanter, Marcus Irgens (UiO), Rune Keisuke Kosaka (HiOA), Kari Anne Andersen (UiO), Håkon Borgos (UiO), Maya Sol Sørgård (BI), Linn Skyum (Politikk- og medieansvarlig i Velferdstinget)

I helgen kunne vi lese universitasjournalist Knut Arne Oseids harde kritikk av Velferdstingets tildelingsprosess. Konklusjonene som trekkes er mange og brede, men vitner om manglende kunnskap om Velferdstingets representanter, prosesser og forhold til SiO. Oseid åpner med å kritisere Velferdstingets representanter for å være uerfarne.

De nåværende representantene har vært representanter i minst hele 2017, og mange har sittet enda lenger. Det er selvsagt også nye hoder blant representantene – nødvendigvis, og heldigvis. Ingen blir født med erfaring fra studentpolitikken, man må begynne en plass. Å være en organisasjon som gir rom for dette er noe vi er utelukkende stolte av.

Deretter mener han representantene møter uforberedt og baserer avgjørelser på fordommer og personlige preferanser. Det ligger absolutt en utfordring i at representanter plutselig skal sette seg inn i kompliserte søknader fra søkere de ikke nødvendigvis kjenner godt – men akkurat derfor har også søkerne selv et ansvar for å ha en gjenomsiktig virksomhet også ellers i året. Å bruke

«Å stille tvil til velferdstingsrepresentantenes kunnskap og erfaring er å slå beina under studentenes rett til å bestemme over eget velferdstilbud og -prioriteringer»

manglende erfaring og påståtte dårlige forberedelser som argument for at Velferdstingets representanter er et «b-lag» er med andre ord helt urimelig.

Å skylde på SiO blir også et billig argument. Oseid glemmer at de resterende semesteravgiftspengene også brukes på studentaktivitet som VT selv har prioritert, og å være tilbakeholden med rammen er derfor også i vår egen interesse. Det har også de siste årene vært et gjentakende argument at Velferdstinget like gjerne kunne innstilt på fullt søknadsbeløp for alle. Heldigvis er det fremdeles slik at studentmidler skal brukes på studentaktivitet. Derfor er det også naturlig å være forsiktig og ansvarlig med pengebruken. Hvis ikke kan konsekvensen bli at studentenes penger brukes på ting de absolutt ikke burde brukes til. Det kan Velferdstinget på ingen måte stå innenfor.

Å stille tvil til velferdstingsrepresentantenes kunnskap og erfaring er å slå beina under studentenes rett til å bestemme over eget velferdstilbud og -prioriteringer. Om dette er diskusjonen Oseid vil ta, så tar vi gjerne den – men foreløpig er det heldigvis enighet om at studentdemokratier og sånt er en bra greie.

Ikke glem SAM-studentene

Studentmiljø

Snorre Klanderud, nestleder i Studentrådet ØAS

Det foregår mye bak lukkede dører, skrev nestleder i Velferdstinget, Jeanette Viken, i forrige utgave. Men det er også mange studenter som glemmes i disse sakene. For eksempel var ikke vi SAM-studentene på P35 involvert i det hele tatt før saken om nedlegging av Kroa hadde kommet veldig langt. Prosessen ble startet i 2016, men det var ikke før i forkant av sommeren 2017 at SAM-studentene på P35 var klar over at vi kan bli fratatt våre studentlokaler, Kroa.

Studenter og foreninger er dypt fortvilet over situasjonen, og føler de ikke har fått tilstrekkelig informasjon og mulighet til å bli hørt i saken før forprosjekt-gruppen for oppusningen av 1. etasje ble opprettet. Dette har skapt enorm frustrasjon og engasjement og på kort tid ble det samlet inn nesten 500 underskrifter fra SAM-studenter for å beholde Kroa på P35.

Debattens utgangspunkt har vært at dekanatet på TKD (fakultetet for teknologi, kunst og design ved HiOA, red.anm.) ønsker å erstatte Kroa med et utvidet Makerspace. Dette på tross av stor motstand fra TKD sine egne studenter fordi dekanatet har

«For HiOA er foreningene på SAM en gratis ressurs. Det eneste HiOA trenger å gjøre er å gi dem lokaler»

utredet å erstatte Kroa med Makerspace – uten at studentene var varslet eller involvert. Selv etter at TKD-studentene ble involvert, ble SAM-studenter holdt utenfor. Det virker som om man ønsker å ha færrest mulig studenter med i prosessen. Det er viktig å huske at SAM-studentene utgjør halvparten av P35.

Alt for mange studenter føler seg ensomme, og SHoT-undersøkelsen viser at HiOA har et enormt potensiale når det gjelder å skape tilhørighet. Man vet at studenter som trives også gjør det bedre på studiet. Foreningene på SAM jobber aktivt og frivillig for å skape et godt sosialt miljø, som fører til tilhørighet og økt trivsel. For HiOA er disse foreningene en gratis ressurs.

Det eneste HiOA trenger å gjøre er å gi dem lokaler. Her er Kroa helt nødvendig for at foreningene skal kunne bedrive lavterskelsaktiviteter der studentene holder til.

Kroa blir brukt 2–3 ganger i uka,

og SAM-studentene bruker den flittig. Her skjer alt fra nettverksbygging og faglunsjer til standup og studentfester. Det har til og med vært dokumentert arrangementer med over 200 deltakere. Det er ingen tvil om hvor viktig Kroa er for studentmiljøet på P35.

universitas@universitas.no

FORSKERINTERVJUET

Psykologen svarer: Hjelper kosmetisk kirurgi på selvfølelsen? – Det korte svaret er nei, sier forsker og psykolog, Tilmann Von Soest.

Jeg mot (den ytre) meg

Glem venner, skole, familie og kjærlighetslivet: Det er utseendet som betyr mest for selvfølelsen hos unge.

Psykologi

tekst Ingrid Ekeberg
foto Camilla Alexandra Lie

I samfunnet er det ikke lagt opp til at kvinner skal ha et godt forhold til eget utseende.

– Utseendet er det første vi møter andre med. Det er neppe tilfeldig at jeg vurderte å klippe håret før jeg skulle snakke med dere i dag, sier forsker Tilmann von Soest og nikker til kameraet.

– Men jeg lot være, sier han og smiler skjelt.

Som psykologistudent havnet tyskeren von Soest på UiO, og han fattet raskt interesse for selvfølelsen. Hvordan vi opplever vår egenverdi er et stort og abstrakt spørsmål for forskere, men samtidig så konkret for oss. Stemmen i hodet som heier deg frem, eller bryter deg ned, som du har med deg overalt du går.

– En teori fra evolusjonspsykologien er at selvfølelse har en slags termometereffekt, sier von Soest.

– Den måler grad av sosial inkludering. Dersom selvfølelsen er lav så er det et tegn på at vi er sosialt isolert, forklarer han og trekker frem et velkjent eksempel: Brudd med kjæresten. Faren for å bli isolert er stor, og mange opplever at selvfølelsen går gjennom gulvet. Da er det urmennesket ditt som snakker til deg.

– Har du ikke folk rundt deg som kan beskytte deg mot naturkreftene, så er du i fare.

Von Soest har ledet en av de lengste kvantitative studiene på hva unge mennesker vektlegger når de skal passe inn i flokken. Etter å ha fulgt omlag 3000 unge fra de var tretten til 31, så var det ikke skole, idrett, nære relasjoner eller kjærlighetsrelasjoner som var viktigst. Det viktigste var utseendet. Dette gjaldt for både menn og kvinner, og det var med tenåringene helt inn i voksenlivet.

– Utseendet er så viktig i dagens samfunn, at det er vanskelig å si 'slapp av, prøv å ikke tenke på det', sukker von Soest.

Skjønnhetsidealene er imidlertid satt så uopnåelig høyt at de færreste når opp. Psykologen advarer derfor mot å gi seg hen til selvfølelsens termometer: Urmennesket ditt tar feil. I studien kom kvinner dårligst ut, noe von Soest ser i sammenheng med at kvinner allerede fra puberteten beveger seg vekk fra det svært slanke idealet satt for dem.

– Det er rett og slett ikke lagt opp til i samfunnet at kvinner skal ha et godt forhold til sitt eget utseende.

– *Hjelper kosmetiske inngrep på selvfølelsen?*

– Når man intervjuer folk, så sier de i ettertid 'ja, jeg er mer fornøyd'. Så måler vi, og finner ingen forskjell på den generelle selvfølelsen før og etter inngrepet, sier

han. Det de merker er heller at de har blitt mer fornøyd med kroppsdelen som er blitt fikset på, som gir en falsk sensasjon av bedre selvfølelse, mener forskeren:

– Kan man si at det har endret noe substansielt i livet ditt, som hvem man er eller hvordan andre behandler deg? Det skal mye til før en positiv enkelthendelse kan gjøre deg mer lykkelig i livet ditt.

– **Selv om det** ikke hjelper stort å fikse på utseendet, er ikke alt håp ute for selvfølelsen: Mekanismen fungerer begge veier, og en generelt bedre selvfølelse kan hjelpe oss å akseptere hvordan vi ser ut. Og den kan vi hente fra andre steder enn vårt ytre, påpeker von Soest.

– Sett deg enkle, og helt konkrete mål som du kan oppnå. Ikke tenk at 'nå skal jeg komme inn på master neste år, og fullføre den med A'. Ha heller blikket festet på eksamen som kommer snart, og tenk at du skal lese godt og få en god karakter. Ikke prøv å snu hele livet ditt, men ta enkle grep.

Og blant flere dystre funn, fant von Soest og hans medforskere et lite lys i tunnelen: Vi får gjennomsnittlig høyere selvfølelse med tiden.

– Hvis du føler deg veldig nedfor, så kan du alltid tenke at 'om ti år har jeg det bedre', sier han og blunker.

Rett til liv: Norges Handikapforbunds Ungdom (NHFU) demonstrerte utenfor Singer-forelesningen. – Det er viktig å yte motstand mot hans syn på abort og barnedrap. Alle har rett til liv, og det er helt feil at vi som er utviklingshemma i 2017 skal forsvare vår eksistens, sier Marie Karlsen i NHFU.

Singer synger ut

Når vi først hadde «verdens farligste mann» til rådighet, måtte vi konfrontere han med debattene som har herjet Blindern denne høsten.

Moralfilosofi

tekst Markus Slettholm

foto Lucas Leonardo Ibanez-Fæhn

– Bør kvinner kvoteres inn på pensum?

Peter Singer har nettopp holdt forelesningen «Forty Years On: Are All Animals Equal» for i underkant av 1000 tilhørere i en nesten fullsatt storsal på Chateau Neuf, og blir tydelig overrasket når Universitas beveger seg bort fra vante temaer som spedbarnsdrap, dyrevelferd og abort.

Kanskje hadde han forventet noe som «er du farlig for funksjonshemmede?». Konfrontert med den opphetede pensumdebatten som har stormet på Blindern denne høsten, svarer den overrumplede moralfilosofen likevel velvillig:

– Faktum er at om du kvoterer inn kvinnelige tekster, vil ikke kvaliteten være like god. Det ville vært kontraproduktivt.

– Gir ingen mening

Rommet i første etasje på Chateau Neuf er rotete og dunkelt, men når Singer først har satt i gang er det ingenting som stopper han.

– Om du innfører en kvinnekvote på pensum, vil resultatet være at vi har mindre gode tekster, og studenter kan få inntrykk av at kvinner ikke er like gode som menn.

I sommer langet filosofi-stipendiat Hilde Vinje ut mot det mannsdominerte Ex.phil-pensumet i avisen Klassekampen, og fikk støtte av Venstrealliansens Kristine Sørheim i Universitas. Peter Singer er enig i at man bør innføre tiltak for å få flere kvinnelige akademikere, men her stopper også enigheten med Sørheim og Vinje.

– Det gir ikke mening å kvotere inn kvinner på pensum. Det er riktignok dumt, men det er et faktum at flere menn enn kvinner bedriver filosofi, sier han.

Drukneende barn

Det er ikke uten grunn at han har blitt kalt «verdens farligste filosof», blant andre av KrF-politiker Erik Lunde forrige uke i Vårt Land. Peter Singer er kjent som filosofen som strekker de logiske slutningene av sine meninger til det ytterste. Bare se på dette eksempelet:

Du går hjem fra jobb ikladd dyre klær, og i et lite vann er et barn i ferd med å drukne. Vel vitende om at du vil ødelegge klærne, vil du etter all sannsynlighet hoppe ut i vannet for å redde barnet. Etikkprofessoren utfordrer gjerne denne refleksjonen, og sier man må tenke seg om en ekstra gang før man redder barnet som er i ferd med å drukne.

– Jeg godtar konsekvensene av min egen filosofi. Drukneende barn-eksempelet er ment for å vise at du likeså godt kan bruke pengene du bruker på dyre klær til å redde et barn i ekstrem fattigdom et annet sted i verden, sier Peter Singer.

Støtter akademisk doping

At han er kontroversiell på en rekke områder er opplagt og vedtatt, men hva mener den Princeton-ansatte etiker om debatter som virker en anel-

se nærere Norges studentmasse?

– Jeg er usikker på hvor effektive de er, men fra et etisk standpunkt er det ikke noe galt i å dope seg i en akademisk sammenheng. Det er generelt vanskelig å trekke linjen mellom tre kopper kaffe og Ritalin, sier han.

Det siste året har nettopp denne debatten gått sin seiersgang i Universitas' spalter: Studenter som tar ADHD-medisiner, som for eksempel Ritalin eller mikrodoserer psykedelika for å prestere bedre på studiene.

– Forutsatt at det ikke er åpenbart skadelig for brukerne, er det ikke hensiktsmessig å forby noe som potensielt gjør at man lærer bedre. Forbud er ikke veien å gå.

– Er ikke *akademia* like kompetitivt som proffsykling?

– Man kan argumentere for at dopingforbudet innenfor sykkelsporten er meningsløst. Da det ikke er noen klar linje mellom hva som er lov og hva som ikke er lov, sier den 71 år gamle etikkprofessoren.

Frykter nikabforbud

Mens etikkprofessoren inntar et prinsipielt standpunkt i dopingdebatten, er han mer pragmatisk i sin tilnærming til nikabforbud.

– Om du forbyr dem, så vil veldig religiøse kvinner med nikab ikke gå på universitetet, sier Singer.

Han mener man må oppfordre alle, også dypt religiøse, til å ta utdanning.

– Jeg kan forstå hvorfor man føler at kvinnene blir tvunget til å gå med nikab, og at det ville vært frigjørende om de ikke gikk med dem, sier han og legger til:

– Om de ikke går på universitetet, er det det absolutt motsatte av frigjøring som blir resultatet.

Uavhengig av hva han måtte mene om kvinnekvoltering, nikab eller akademisk doping, er det ikke dette som har gjort han kjent og kontroversiell. Det er nok heller hans syn på spedbarnsdrap – «infanticid», og det er derfor Norsk Handikapforbunds ungdom protesterer utenfor Chateau Neuf med slagordet «Alle har rett til liv».

Kontroversen

– Ingenting av det jeg sier er en trussel mot funksjonshemmede som er i stand til å forstå at det er en filosof som heter Peter Singer med sine synspunkter, sier han og legger til at de selv skal kunne ta avgjørelsen om de skal leve videre eller ikke.

– Jeg støtter dem i deres valg, sier Singer, og er tydelig lettet over å bli stilt spørsmål han er vant til å svare på. Det er vanskelig å komme utenom disse spørsmålene, som er som en stor elefant i hjørnet av rommet.

– Disse synspunktene bør ikke være så kontroversielle, da 80 prosent av gravide kvinner ønsker å gjøre det samme om de finner ut at de bærer på et alvorlig funksjonsnedsatt barn.

– Hva med de som ikke er i stand til å ta valget om å leve, er du farlig for dem?

– De er åpenbart ikke i stand til å bli støtt av noe av det jeg sier, påpeker han, og legger til:

– Dette er individuelle saker, som krever individuelle bestemmelser. Men om essensielle deler av hjernen er ødelagt, ser jeg ingen fordel i å holde dem i live.

Før Peter Singer må løpe videre til NRK-intervju, legger han til:

– De første protestene mot meg var for nesten 30 år siden. Jeg er vant til å være en kontroversiell figur.

universitas@universitas.no

Konsekvenser: Peter Singer forteller at han absolutt godtar konsekvensene av sin egen filosofi, noe som innebærer at han bør gi en stor del av inntekten sin til effektive hjelpeorganisasjoner. – Burde jeg gi mer? 50 prosent? 75, 90 prosent? Kanskje jeg ville blitt et bedre menneske om jeg ga mer, sier han.

anmelderredaktør: **Mathias Gravdehaug**
anmeldelser@universitas.no 415 97 277

ANMELDELSER

 Bok:

Litt mindre bias i monitor, takk

Bernhard L. Mohr uttrykker med bokas tittel et ønske om å forstå russerne. Der feiler han.

«**Hvorfor stemmer** russerne på Putin?» er en velskrevet, nærgående og grundig bok om denne underfundige og halvskumle giganten vi deler en 196 kilometer lang grense med. Mohr har selv en interessant historie å formidle, og har i løpet av sine år som Schibsted-utsending åpenbart skaffet seg et bredt nettverk av urbane middelklasserussere. Denne nærheten til kildene, kombinert med Mohr sin kunnskap om russiske forhold og hans kreative penn, gjør lesegledden stor. Spesielt for de som ikke selv har inngående kjennskap til nabolandet i øst.

Boka er skrevet i journalistisk form med et tydelig forfatter-subjekt. Det er ikke nødvendigvis noe galt i det, flere har gjort suksess med samme oppskrift – kanskje spesielt journalisten Svetlana Aleksijevitsj, som i 2015 vant Nobels litteraturpris. Men i disse tider, der journalistikken tukter seg selv med organer som faktisk.no og «Mainstream Media» er blitt et negativt ladet begrep, har Mohr en tydelig bias.

For han har, til tross for flere års arbeid i Moskva og hovedfag i russisk fra UiO, et gjennomsyrende og tidvis altoppslukende vestlig perspektiv. Bokens grunnleggende spørsmål viser dette: Hvordan kan urbane – og tilsynelatende

Hvorfor stemmer russerne på Putin?

Forfatter: **Bernhard L. Mohr**

Forlag: **Cappelen Damm**

Arrangement: **12. november holder Bernhard L. Mohr foredrag på Litteraturhuset i Oslo**

vestlige – middelklasserussere stemme på en president som innskrenker yringsfrihet og menneskerettigheter? I møte med kildene sine, blir Mohr ofte «paff» eller «uvel» av deres støtte til Putin. For mange i det demokratiske vesten er dette en helt nærliggende reaksjon, men i en bok som virkelig skal forstå russerne, er det ikke et veldig godt utgangspunkt.

Edward Said introduserte begrepet «orientalisme» i 1978 for å beskrive hvordan vestlige forfattere legger eurosentrisk begreper til grunn for å beskrive asiatiske forhold. Forutsatt at man godtar Mohrs «orientalisme», er boka en særs god kilde til inngående kunnskap om post-sovjetisk historie, Putins vei til og liv i Kremls innerste ganger, og hvordan det er å være opposisjonell i et land som gjør det stadig vanskeligere å yte motstand mot det tiltagende autoritære regimet. Men «Hvorfor stemmer russerne på Putin?» hadde hatt godt av en klype mindre eurosentrisme.

Markus Slettholm
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

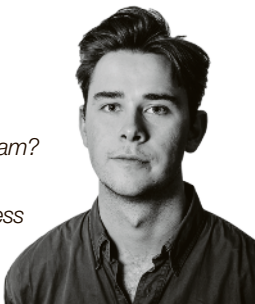

Glu – Fieh
Super Silky Smooth Sass™

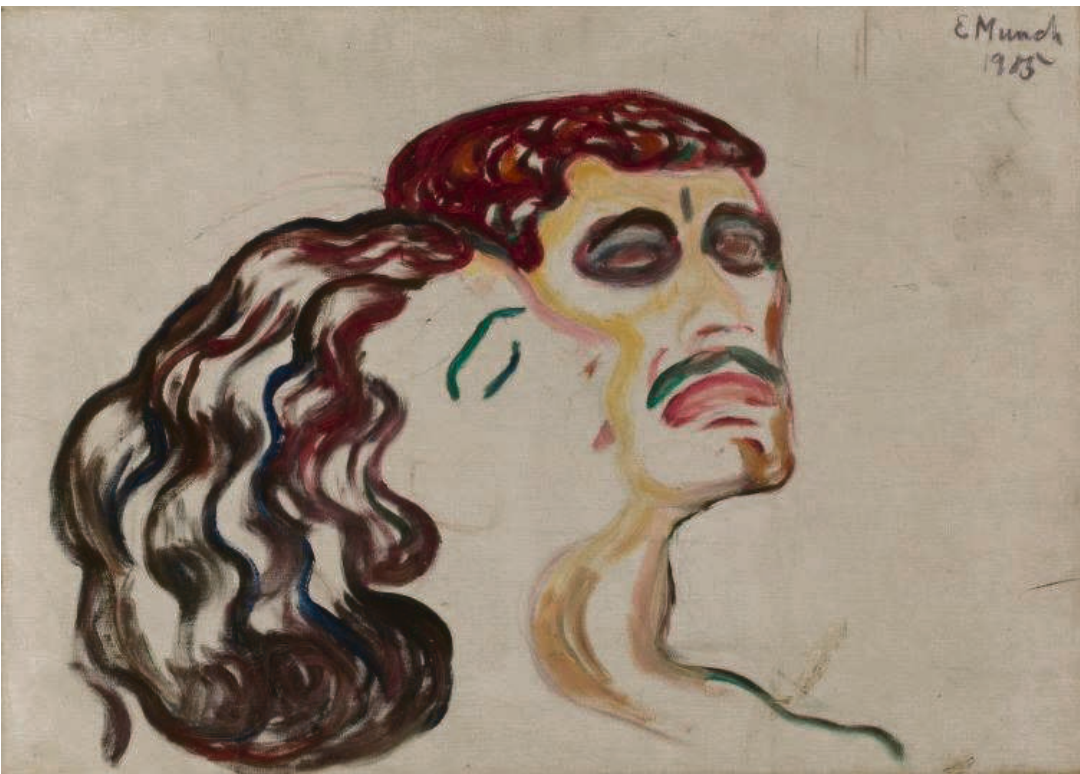
Talentfabrikk – JON OLAV
Mer energi enn han kisen fra Autofil, om noen husker ham?

Blind – Turab, Izabell, Temur
Skviser ut siste rest av 2017-sounden - med stor suksess

Englevakta – Anton Ruud i Terapi
Minst én i redaksjonen griner til dette

 Utstilling:

«**Hode ved hode**»: Anmelder mener Munch forsvinner i utstillingen der hans malerier er utstilt sammen med verk av Lena Cronqvist og Per Inge Bjørlo.

Keep it in the family

Cronqvist og Bjørlos utforskning av familieliv er en brutal og grotesk affære, som reduserer Munchs bilder til blasse konfirmasjonskort.

Samtidskunstnerene Lena Cronqvist og Per Inge Bjørlo har fått velge ut malerier av Munch som særlig har inspirert dem til utstillingen «Hode ved hode – Cronqvist/Bjørlo/Munch». Det går hardt for seg.

Bjørlo er en av Norges viktigste nålevende kunstnere, som også har høstet internasjonal anerkjennelse for sine bilder og installasjoner. I utstillingen undersøker han sitt eget forhold til moren. Uttrykket er hardt, med gjennomgående bruk av metall og nagler. Morens død er morbid fremstilt, der øyne og munn er brent vekk.

Kontrasten er stor til Munchs uttrykksfulle, men beskjedne blyant på skisser som henger side om side med den nesten aggressive kunsten til Bjørlo. Så sterk fremstår Bjørlo at man kan få inntrykk av at han først ble inspirert av Munch, og så fikk lyst til å drepe ham.

Svenske Lena Cronqvist er en pioner innen å bruke egne opplevelser i kunsten. Råskapen skriker mot deg med svært eksplisitte detaljer. Vi får se småjenter som torturerer små dukkeversjoner av foreldrene sine, og en nybakt mor som skriker inn i munnen til sitt nyfødte barn. Det er en bestialsk historie hun skildrer, men effekten er som å se et hus brenne til grunnen; du klarer ikke trekke øynene til deg.

Bjørlo og Cronqvist stilles ut alene, hver for seg med Munch og i sammen alle tre. Det er lite

Hode ved hode – Cronqvist/Bjørlo/Munch

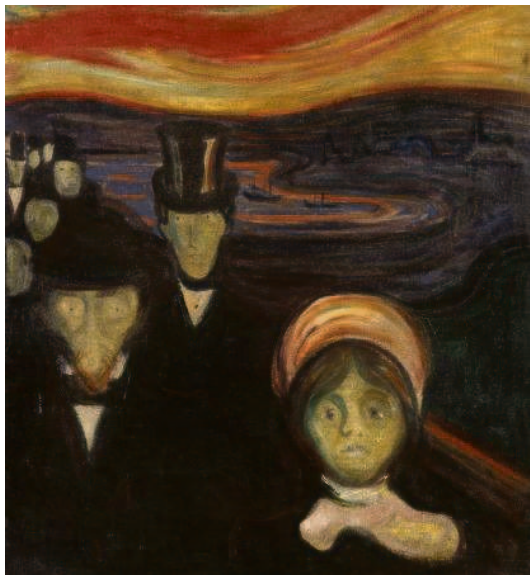
Når: **28.10.17 – 28.01.18**

Hvor: **Munch-Museet**

Munch, og mye av de andre to. Det slår gnister av Bjørlo og Cronqvist når deres ulykksalige opplevelser blir satt opp mot hverandre, som i en herlig disharmoni. Munch blir derimot fullstendig overdøvet.

Hans nydelige motiv «Hode ved hode» viser en kvinne som legger ansiktet tett inntil sin bekymrede elskede, en kjærlig gest som er helt fraværende hos de to andre. Så skulle du få øye på Munch i all elendigheten, kan du trekke et lettelsens sukk. Hvis ikke, legger du ikke merke til ham før du står ute i suvenirbutikken.

Ingrid N. Ekeberg
anmeldelser@universitas.no

Gratis mat!
Hvem: **Alle**
Hvor: **Facebook**
Hvorfor: **Fordi gratis mat**

Abdirahman Hassan, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Unn deg gratis mat på campus

Som en sulten UiO student har du sikkert lagt merke til at maten på SiOs kantiner er dyr, og at studentøkonomien ikke helt strekker til. Men fortvil ikke! For det finnes faktisk en studentforening som gir deg en god oversikt over alle sosiale og faglige arrangementer som foregår på campus hvor det også serveres gratis mat. Ja, du hørte riktig, helt gratis! Så hvis du er en

sulten, men fattig student og har lyst på godbiter som pizza og pølser, så bør du gå inn og like Facebooksiden «Gratis mat UiO». Utnytt denne gyline sjansen og ta gjerne med en matboks eller to, sånn at du også kan ta med deg maten som blir igjen. Voilå! Men pass på å ikke forplikte deg til å bli medlem av noen foreninger, for du er jo egentlig der for maten.

Vinter
Hva: **Bekymringsverdig klestrend**
Hvem: **Ungdommen**
Når: **Nå til dags**

Stine G. Bergo, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Kle på dere, barn!

Hei, alle. Vi trodde galskapen var over i 2004, og pustet lettet ut da de korte toppene forsvant og de hvite små magevalkene til ungdommen igjen var trygt pakket inn. Men noen må igjen rope varsku om ny mote. Luene (nattsvarte - et symbol?) sitter så vidt på toppen av hodet, og dekker langt fra ørene. Guttegjenger, ofte røykende, er

stadig oftere å se (særlig på en bar ved navn «Oslo velo») med røde ører som skriker at de vil blåses varmt på. Som om ikke det var nok, er også bukse-lengden oppe på høyt ankelnivå, og om det finnes sokker, er de tynne – trolig kun i bomull. Hva skal vi gjøre!? Ta gjerne kontakt for felles innsats for den hjelpeløse ungdommen!

Bok:

Bjella ringer høsten inn

Nøkternt og jordnært, personlig og snertent.

En har sagt det før, og en sier det gjerne igjen: Stein Torleif Bjella kan det å snakke om de nære ting. Denne gangen gjør han det i skrevet form, rettere sagt en diktsamling, som har fått navnet «Jordsjukantologien». Skal vi tro omslaget, hvor det står «nr. 1», så er dette bare én i rekken av flere diktsamlingsutgivelser. Likevel, den er blitt gjort over samme lest som resten av hans virke.

Diktene ligger og vaker et sted mellom ordknappe fortellinger og sangtekster. Hadde det ikke vært for at siste ord i setningen ikke rimer med neste setning, kunne dette vært tekstmassen til hans fire neste

album. Her finner du snertne betraktninger i enkle ordelag på innlandsdialekt, gjerne blandet med noen engelske fraser hvor Ål-dialekten ikke strekker til. Selv om gitaren står plassert borte i en kasse, er skrive-maskinen til Bjella minst like bruknes som våpen.

Det slår en at Bjella er blitt mer personlig enn før. Er det kanskje «Stein Torleifs memoarer» en her sitter med i hånden? I både dikt- og memoar-form ville Jordsjukantologien vært et varp. Bjellas umiskjennelige kjennetegn gjennomsyrrer alt, og det personlige drar historiene opp på et helt nytt nivå. I titteldiktet sier han det rett ut om tekstene: «...sankar eg hemmelig liv // uskrivne regler og fadermod // samanhengar og

vendepunkt».

Hele samlingen er dynket i et dystert mørke, likevel innehar den så snåle betraktninger at du må trekke på smilebåndet. Slik som: «Så vatra dei opp kista til Halvor // – Broder. Du likte at alt var skikkeleg. Du er hundre prosent i balanse no». Noen av historiene har en hørt før gjennom forskjellige intervjuer og konserter, men i den nye dikt-drakten får de nytt liv.

Bjella er fortsatt like nøktern som før, men også enda mer jordnær der han skriver om jordskifte og åkrer som aldri høstes inn. Bakerst finner man også en liten oversikt over hvem alle karakterene som blir nevnt er, noe som igjen gjør så en får lyst til å lese samlingen en gang til – bare for å få full oversikt.

Jordsjukantologien

Forfatter: **Stein Torleif Bjella**

Forlag: **Forlaget Oktober**

Er du forresten på jakt etter ord som sjeldent setter sine føtter i asfaltjungelen, så har du dem mellom disse permene. Under-tegnende anbefaler «krulludn».

Philip A. Johannesborg
anmeldelser@universitas.no

Plate:

Merkverdig nostalgi

Strange Hellos vinker entusiastisk til gamle musikalske storheter, men nostalgitrippe er kanskje litt for ekstrem.

«Chromatic»

Artist: **Strange Hellos**

Selskap: **Brilliance Records**

Strange Hellos fikk gode skussmål av Universitas' anmelder da de i sommer spilte på Øyafestivalen. Spesielt gitarist Odd Martin Skålnes' rocka personlighet høstet ros, og noe mindre gitar er definitivt ikke å spore på bandets første fullengder. Selv om mange av låtene er utgitt fra før føles albumformatet kjærkomment.

Evig eies kun det tapte, og Strange Hellos' musikk er en hyllest til en tapt tid. Vokalist Birgitte Alida Holes stemmeleie svinger fra det hviskende, nesten umulige-å-høre, til det kraftige og krystallklare. Gitarene er vrenget tilbake til det sene åttitallet, men selv om bandet åpenbart er inspirert av gamle shoegazehelter, holder de seg som oftest på den mykere siden av genren. Andrelåta «The Prime» er kanskje det største unntaket. I refrenget smelter bandet sammen i et jordskjelv av fuzz, snerrende vokal og fet koring. Det er en utblåsning man bare kan glede seg til å se live.

Tilbakeblikk: Anmelder synes Strange Hellos' åttitaltsinspirerte musikk er velgjort, men den gir samtidig mer lyst til å høre originalene som inspirerte bandet.

Helt ned tar de det på låta «Albert», som riktignok er farlig lik den gamle Mazzy Star-perlen «Fade Into You». De drønnende gitarene som ellers preger plata er byttet ut med en akustisk gitar, og Holes stemmeprakt får i refrenget selskap av vakker koring fra bandkameratene. Det vesle gitarpartiet som følger er dessuten av lekreste klasse.

De ivrige referansene er et tveegget sverd. Å revitalisere genren slik Strange Hellos gjør er modig, og det hele er svært velgjort. Men som lytter tar man seg også i å få mer lyst til å grave i onkels platesamling etter hva andre band har gjort før dem.

Mathias Gravdehaug
anmeldelser@universitas.no

PRESSERILDE

Kulturkalender

02 nov Halloweenfest @AHO

Jaja, Halloween er kanskje egentlig over, men enkelte mener vel det burde feires en uke til ende? Sånn som i Sør-Amerika? Dødsdagene? Denne festen er noen dager etter selve dagen, uten at det burde sette en stopper for den gode stemningen. Du kan bruke kostymet ditt én gang til, og ølen er billig! Kjør torsdag!

AHO, 19:00 – 00:30, Gratis inngang

31 okt MIRakel-festivalen! MIR 20 år!

Oslos hyggeligste lufthavn fyller 20 år, og tror du ikke det disktes opp til litt av et kalas! I flere dager skal festivalen rulle og gå. Vi snakker egen festivalfanzine, DJ-sets, og konserter. Og la oss ikke glemme at stedet er skamtrivellig og at det nok vil bli muligheter for fussball i kjelleren. La deg overraske i Toftes gate! **MIR, Toftes gate 69, Varierende billettpriser, Festivalpass 400 kroner, 31. oktober – 4. november**

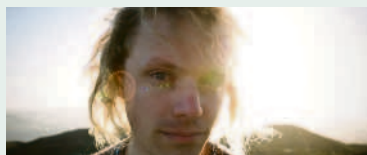
04 nov Den store kinodagen

Årets beste dag er igjen over oss. Ikke Halloween, julaften eller olsok. Men kinodagen, den store, vet du? Halv pris på billetter er nok den største årsaken til å dra, men det skjer faktisk en hel del annet også. Quiz, fest på Ringen Kino, Ringenes Herre-maraton på Colosseum, i det hele tatt. En salig fest!

04 nov Oslo World: Afrofuturism på Kulturhuset

Afrofuturisme i hele Kulturhuset! Kors i alle dager! Noen uttømmende definisjon finnes nok ikke, men det fortelles at alle kunstformer brukes til å utforske dette mystiske begrepet. Litteratur, arkitektur, design og musikk vil alle sette sin smak på dette arrangementet, som jeg mistenker vil bli helt klasse. Seminarer, pop up-butikk, motevisning. Det slutter aldri! Gratis inngang er det også! Åpent for alle!

Kulturhuset, 12:00 – langt på natt

05 nov Søndag på SALT. Sauna TALK: Pål Moddi Knutsen

«For en ære! Det blir, såvidt jeg kan skjønn, et av mine aller første nakenforedrag med tilhørende poesi!». – Moddi. Den sjarmerende nordlendingen er alltid barbeint, men denne gangen blir det mye annet som er bart også. Saunaen er varm, stemningen varmere, og Moddi drar med seg poet Halvor Kjærås for en fin liten klimaprat. Ta med eget håndkle!

SALT, Langkaia 1, 195 kroner

Gi oss beskjed om arrangementer på epost: **universitas@universitas.no**

■ Snapquiz i samarbeid med Universitas byr på et nytt quizspørsmål som legges ut på mystory hver dag. De raskeste til å svare riktig samler poeng til maratontabellen som annonseres hver uke

- Snapquiz.UiO – Ukas vinnere
- 1. plass: oyvindlunder – 12 poeng
 - 2. plass: renatroll – 11 poeng
 - 3. plass: smidesang – 10 poeng
- Universitas gratulerer!

Ad notam Universitas oppsummerer uka

Korr e du i fra?

I denne utgaven av Universitas hevder en rekke studentpolitikere at Velferdstinget(VT) ikke er et B-lag, slik som Universitas-kommentator Knut Arne Oseid tidligere har hevdet. Ad notam-redaksjonen erfarer at dette har skapt furore

hos et velkjent bergensk rap-kollektiv, da det insinueres at VT er et A-lag. – De må gjerne komme til Bergen, så kan klikken avgjøre dette, klikk mot gjæng tjommi, sier Vågard Unstad, sentralt medlem av A-laget

Ukas studentvin

CAVASTISK: Savner du solen, kysten, kanskje til og med solkysten? Da vil denne perleende cavaen være helt på sin plass. Kanskje er det boble- og fargekombinasjonen som gir luktassosiasjoner til hubba bubba? Her er det uansett lov å drømme seg bort. Delapierre har hint av pære og florale smaker som legger seg på yttersiden av tungen. Anbefales sterkt til en god fest hvor slurkene der og da er viktigere enn ettersmaken. Vinredaksjonen drister oss til å utrope den til sesongens beste cava, og se på den prisen da! OBS! Korken smeller godt fra seg. *Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.*
Delapierre, Seco
Pris: 99,00 kroner
Land: Spania
Alkohol: 11,5 prosent

Philip A. Johannesborg, journalist i Universitas

Vi spør

av Elder Fjellanger

Ukristelig dårlig kildekritikk

På nettavisen Khronos hjemmesider kan du i disse dager lese at det er 500 år siden Martin Luther spikret opp sine teser på en kirkedør i Wittenberg. Dette fikk sinnet til å koke hos de kristne medlemmene av Vi spør-redaksjonen.

– Ja hei, dette er Rana Porsanger, student ved Menighetsfakultetet.
– Hei du.

– Du, jeg leste en sak på deres nettsider om at UiT kansellerer Halloween til fordel for feiring av reformasjonen.
– Ja.

I ingressen slås det fast at det er 500 år siden Martin Luther slo opp sine 95 teser på kirkedøra i Wittenberg?
– Mhm?

– Det åttende bud sier klart og tydelig at du ikke skal tale usant, likevel skriver dere altså dette om Luther, som er allment vedtatt at aldri fant sted!
– Hva sier du nå? Vi tar jo forbehold nedover i saken.

– Hvor mange sølvpenger fikk dere

for dette?
– Sølvpenger?

Det er vel fordi dere er grådige etter klikktall? Grådighet er en av de syv dødssyndene!
– Du, jeg skjønner ikke helt hva du mener. Jeg er på veien til en frisør. Hvis du har noen ting du er uenig i må du gjerne skrive et innlegg.

– Å skrive feilaktig om en av kristendomshistoriens viktigste hendelser grenser opp mot blasfemi, det synes jeg Khrono bør holde seg for gode till!
– Hva er blasfemisk med det, tenker du?

– Å skrive så feilaktig om en av kristendomshistoriens viktigste hendelser.
– Ja, det er jo basert på Universitas i Tromsø sitt undervisnings-

opplegg, da. Det er jo professorene der som sier det de sier.

– Jeg har forhørt meg med Dagbladet-kommentator, Jan-Erik Smilden, og med fare for å bryte en egen dødsynd så er vi ganske fylt med vrede! Vi vurderer å melde inn til PFU!
– Okei... Men kan ikke du heller sende en melding på det, da? Jeg skjønner jo heller ikke helt hva du mener nå, da, men jeg står jo litt vanskelig til inni en frisørsalong.

– Vil du vurdere din stilling som ansvarlig redaktør for universitets- og høyskolesektorens svar på Nyhets-speilet?
– Hahaha. Det må jeg jo vurdere. Nå skjønner jeg at dere fleiper med meg, men det er så mange rare kristne folk som ringer, så man vet aldri.

QUIZBRØDRENE

- 1. Hvor mange felt er det på et sjakkbrett?
- 2. Hva kalles det når tårnet og kongen bytter plass?
- 3. I hvilket år ble Magnus Carlsen verdensmester i sjakk for første gang og hvem slo han i tittelmatchen?
- 4. Hvilke svenske musikere står bak musikalen «Chess»?
- 5. Fra hvilket område i Italia kommer barolo- og barbaresco-viner fra?
- 6. Hvilket land kommer musikerne Joni Mitchell, Neil Young og Leonard Cohen fra?
- 7. I hvilket år inngikk Sør- og Nord-Korea våpenhvile?

- 8. Grensen mellom disse to landene går delvis langs en breddegrad – hvilken?
- 9. Hva er forskjellen på tørrfisk og klippfisk?
- 10. Klippfisk er en viktig ingrediens i bacalao. Hva betyr bacalao på portugisisk?
- 11. Hva heter kvinnen bak bloggen «Mamma til Michele»?
- 12. Hvilken dopingtatt sykkelrytter gikk under kallenavnet «kyllingen»?
- 13. Hvilken rolle hadde den tidligere danske statsministeren Anders Fogh Rasmussen fra 2009 til 2014?
- 14. Hva bestemmer atomnummeret

- til grunnstoffene i det periodiske system?
- 15. Hva er det som nylig har blitt innlemmet i Kinas grunnlov?
 - 16. Måleenheten Sverdrup (Sv) er oppkalt etter oseanografen og meteorologen Harald Ulrik Sverdrup. Hvilket havfenomens styrke oppgis i antall Sverdrup?
 - 17. Hvilken animert film var den femte i rekken av Walt Disney Animation Studios' filmer? Den har ingen menneskelige rollefigurer og hovedrolle forelsker seg i Feline.
 - 18. Hva er standard fartsgrense i henholdsvis tettbygde strøk og utenfor tettbygdestrøk i Norge?

av Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

- 19. Hvilken nylig avdød artist er kjent for sanger som «The Fat Man», «Ain't That a Shame» og «Blueberry Hill»?
- 20. Hva kalles et mindre himmellegeme som kretser rundt en stjerne?

SVAR/DOM

- 0-4. Newb:** Ai ai ai. Av alle som tok quizen er du kanskje den dårligste. Dette bør du bare slutte med.
- 5-9. Student:** Du er kanskje ikke newb, men litt dust. Skjerpings! Husk at lesesalen er åpen også på søndager.)
- 10-14. Førsteamanuensis:** Nååå snakker vi. Lett, motiverende klapp på skuldra.
- 15-20. Professor:** Kort applaus. Du er flink.
1. 64 2. Rikade 3. 2013 og Vishy Anand 4. Benny Andersson og Bjørn Ulvæus 5. Piemonte 6. Canada 7. 1958 8. Den 38. 9. Tørrfisk er tørket, klippfisk er tørket og saltet 10. Torsk 11. Anna Rasmussen 12. Michael Rasmussen 13. Generalsekretær i Nato 14. Antall protoner i atomkjerne 15. President Xi Jinpings politiske filosofi (tankesett) 16. Havstrømmenes styrke oppgis i Sverdrup (1 Sv = 1 million kubikkmeter vann pr. sekund) 17. Bamby 18. 50 km/t i tettbygdestrøk og 80 km/t utenfor tettbygdestrøk 19. Fats Domino 20. Kornet

Rebus

av karinator

HINT: Typ hver dag hele tiden. Send løsning universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «Klare for Stranger Things?» Vi har iallefall bingewatchet alt heite ;) Men! flinke Team Benrik (mest Henrik), JA!!! og Dan Borge brekker seg klarte det!